

नं. ५०८५

शांखायन श्रौत सूत्राणि

पत्र: ४ पट्टाल

x

x

x

पत्र. ११०

नं. x

सूत्र पद्धति पारं शिष्टं

संख्यायनश्रौतस्त्राणि

प्रध्यायाः १-८

५०८५

६

5085

५०८५

यश

॥ दवेऽपानंदरामरामेव स्वेदं पुस्तकं ॥ सः ॥

पत्रे ११० स्तो ११००

नं ५० ट ५

॥ दवेरामे वनी पोषिते सहि ॥

बाह्या सुत्र ग्रंथि मासे ३ वे चा शां दे

ज्ञानं (विधां ४) नष्ट

श्रीगणेशाय नमः ॥ ७॥ ३॥ यद्गुं व्याख्यास्यामः सत्रयाणां वर्णाणां ब्राह्मणहृत्त्रि
 याया विद्वयस्य वासं युज्यविधिमानं साधनरतं संयोगव्यवतिष्ठते यज्ञोपवीती
 देवकर्मणि कशेति प्राचीनापवीती पित्र्या एवाचमनप्रवृत्तियेनाधिकरणेन
 संयुज्येत न तेन व्यावर्तेत न च व्यवयेयादित्याह तां ह्यहणे देवा उत्तरत उपा
 चारः प्राङ्मायानि देवकर्मणि दक्षिणान्यायानि पित्र्या एवासीनं न्याप्य बाहुभ्यां
 च नास्त्वनं होता च कुर्यादनादिष्टं त्रिप्रवृत्तिष्टुगाणेषु प्रथमोत्तमयोस्त्रिंश्वच
 नमन्यत्र जपेन्य उत्तमस्य च छंदोमानस्योद्दिमादिव्यंजनास्त्वनं उक्ता ॥ १॥

चै

रः कृतस्त्रिमात्रः शुद्धो मकारांतो वा तं प्र ए व इत्यावहते वसाने मकारांतं सर्वे
ष्टुगणेषु सपुरोनुवाक्येषु तेनार्द्धविमुत्तरस्थाः संध्रया वस्यति पादं वा तसं
ततमित्यावहते ससर्वेषामृगणानां धर्मैक्यिकमसंयोगेन बोध्यं ते विद्
रेषपिकर्मस्त्वंतरेण प्रथमां परिधमनीयां च संतानार्थोर्द्धविनकां हृत्यर्द्धविन्या
याश्च चैविचनदन्त्यदुच्चिन्यायश्चर्द्धविदो वचनादुपांशुता संस्वारन्याय
ता च नृणां नामैकस्वर्यं चास्त्रे स्तरां प्र ए वः पुरोनुवाक्यायाः प्र ए वाद्या
ज्योतिस्तारामुच्चिस्तारं वङ्कारः समो वा प्र ए वो ये यजामाहा वषट्कारः सं

प्रेषाः प्रेषाश्चोद्वेष्टांस्तु हविष्यदेवतानामधेयं वोपांस्तु निगमस्थानेषु नृ
 र्भुव इति पुरस्तात्तपोऽययुता माहवोषात्ताजः सहः सहर्जं स्वरिषु परि
 ष्ठादिति चतुष्टयं सर्वास्तु याज्यास्तु याजेषु तु ये यजामाहानास्त्यनुवष
 कारे च पुतेन याज्यांतेन वषकारस्य संधसनमपुतेन वा तदुपांस्तु याजे
 नास्ति ॥ ७ ॥ १ ॥ प्रावयेदाकारमर्वाहनं ये यजामहः पुतादिः पुरस्ताद्या
 न्नी२ ज्यांचतुर्मात्रायाश्चिकीर्षुतिः संध्यक्षराणां तास्तु स्थाने प्राश्नकारी न
 त१ वैर्जुष्यस्थाने तं प्राश्नकारी नवतो न्यानि प्रक्षत्याक्षराण्येकारोकारो ॥ २ ॥

च प्रगृह्यायाज्यांत विसर्जनीयोरिफितो रेफना पमा पद्य तनुयतेरिफितो
 नुस्वारं मकाराद्या निप्रक्षयाव्यंजनान्यौकारा नषकारेचनु मन्त्राः पकारा
 श्रोत्रोकाराः प्रक्षत्यावो नो ह्रस्वौ वा प्रक्षत्या प्रक्षत्याकार इति जात्र कल्पे विह
 तरायंतरं वषट्कार्यत्थुरस्तादीर्घमुपरिष्ठाद्भस्वमुपरिष्ठाच्चय यजामहादे
 वादेशानं सप्रशोनुवाक्ये सप्रोषुनविद्यातनुहोतीत्युक्ते सर्पिः प्रीतीयेतस्वा
 हाकारांते होम मंत्राणां समिद्धमन मंत्राणां च मंत्र एथत्काकर्म एथ
 कर्मितिकरणश्च मंत्रांते मंत्रा तेन करणे पुकर्मणः सन्निपातनं संप्र

धितो न्याहृतथा यजतीत्येतस्मादधिकं ॥ २ ॥ ८ ॥ उपोषापोर्णमासेन हवि
 षायजततथा मावास्थेन द्वेपोर्णमास्यावमावास्थे च यां पर्यस्तमयं ह
 दि एतद्विद्यायां वास्तमिति तापोर्णमास्थो न्वा नद्रुपेति यदहश्च न द
 श्येत ते न्रमावास्थे तत्रेज्यायां याथाकामीति पोर्णमास्थामित्यमा
 वास्थायामित्यपदेनाद्यवतिष्ठंततस्संयुक्ताश्च शब्दाः समानमन्युः
 नयत्रानेयः पुरोडाशाग्नीषोमीय उपांशुयाजो विष्णवो वाग्नीषोमी
 यश्च पुरोडाशाः पोर्णमासे हविष्येन्द्राग्नौ संनयतो द्वितीयो मावास्था ॥ ३ ॥

यामेद्रंसांन्नाय्यंसंनयतोमाहेद्रंवाविस्मवंचसन्नयंनुपांस्तुयानं॥३॥
 ॥३॥आमन्त्रितोहोतांतरेणोक्तरंप्रणीताश्चप्रतिपद्यदहिलेनप्रपदेन
 बहिरिक्रमणंवेद्यंतसंमितापश्चात्प्राप्तिर्विक्रम्यवस्थानमग्नयेसमि
 ध्यमानात्यतिसंप्रोषितःकंप्रपद्येतंप्रपद्यत्केप्रजापतेशरणंछुंदस्व द्ये ४
 प्रपद्येयावत्तेविस्त्रोवेदतावत्तेकरिष्यामिदेवनसवित्राप्रस्ततःप्रा
 त्रिज्यंकरिष्यामिनमोग्रयउपद्रष्टेनमोवायवउपश्रोत्रेनमःप्रादित्या
 याहुरय्यात्रेजुषामद्यदेवेभ्योवाचंवदिष्यामिषुश्रूषेण्यामनुष्येभ्यःस्व

धनवतीं पिरन्यः प्रतिष्ठां विश्वस्मिन्नुताय प्रज्ञास्त आत्मना प्रजया पशु-
 मिः प्रजापतिं प्रपद्ये नयनोऽप्रस्तु प्राजापत्यमनुब्रूयामि वागाव्विज्यं क-
 रिष्यति वाचं प्रपद्ये नृपुंवः स्वरिति जपित्वा त्रिहिं सत्यप्रवो वाजा इत्युप-
 संधमय मध्यमया वाचा अत्र प्रायाहि वीतय ईतेत्य इति तृवा वग्निं हतं
 वृणीमह इत्येका समिधमानोऽध्वर इत्येका तिस्रः सास दश्ये त दन्यत्र सा-
 यनाभ्यां दत्री हृणीमासाभ्यां समिधोऽप्रत आकृतेति द्वेऽत्र ते महां असि ब्राह्म-
 णानारतति प्रणवेन संधमया मुतोर्वी विजमानस्य त्रीण्यार्षेया एय ॥ ४॥

निव्याहृत्य षडुद्विगोत्रस्य जुरो हितप्रवरेण ब्राह्मणस्य मानवेति वा सर्वेषां दे
 वेक्षो मन्विद्धं ऋषिष्टुतो विप्रातु मदितः कविशस्त्रो ब्रह्मसंशितो वृताहव
 न इत्यवसाययं प्रणीर्यज्ञानां रथीरध्वराणामनुतोहितातानूणिर्देव्यवालि
 त्यवसायास्यात्रं जुहुर्देवानां यमसो देवपानो रौद्रवाग्नेनेमिर्दृवांस्त्वं परि
 त्स्वसीत्यवसायव्यवस्थन्ता हेवो यति देवताः ॥४॥४॥ ॥ आवहदेवात्य
 जमानायाग्निमन्त आवहसोममावहेत्याज्यमागवग्निमावहाग्नीषो
 मावावहविस्नुवाग्नीषोमावावहेग्नी आवहेन्द्रमावहमहेन्द्रं वा देवां आज्य

पांश्चावहाग्निहोत्रायावहस्त्वमहिमानमावहाचवहजातवेदः सुयजाचय
 जेत्यावाहोपविश्योद्धृजानुर्दक्षिणेन प्रादेशेन नृमिमन्वारन्यजप
 त्यस्ये प्रतिष्ठाप्येमा छिन्नि एथि विमातर्मा माहिंसीर्मा मोक्षोषी मधु
 मनिष्टे मधुवनिष्टे मधुजनिष्टे मधुमती मद्य देवेभ्यो वाचं वदिष्या
 मिवाकं मनिष्टेभ्य इदं महं पंच दक्षिण वज्रेण पाप्मानं आह्वय मव
 बाध इति स तदन्नो न वा ॥ ५ ॥ मानुष इत्युक्तो देव स वितरेतं त्याह एते स
 ह पित्रा विद्या नरेणोद्रूपं ह स्पत प्रचवद प्रचयज वस्त्वनां राति ॥ ५ ॥

स्यामसुखाणामोम्यायांस्वादित्याऽऽदित्याऽऽनेहसोयदद्यहोतृवृयेजिह्मं व
 त्वहुः परापतीत। अग्नि एतु नरा नतैराजानवेदास्विषीतिरिति प्रवृत्तोऽपितो
 योऽहोतृवृयेजिह्मं त्रादेशेन दहिणामंसमन्वारन्यजपतिसव्येना
 ग्रीधोदहिणां इन्द्रमन्वारनामहे होतृवृयेजिह्मं। येनायन्तुतमंस्य
 देवाऽऽग्निरसोदिव्यंषष्टिश्चाध्वर्यूनवतिश्चपाशाऽन्तराद्यावापृथि
 वीविहृताः। सिनंति पाकमदीधीरयेमिस्थानमेद्यावापृथिवीउ
 ने इमे इति षण्णोर्वीरंदसः पांडुद्योऽश्वपृथिवीस्वाहश्चरात्रिश्चापश्चो

पधयश्चेत्यवस्तुज्यौं प्रीमावतमावर्त-आदित्यस्यावतमन्यावर्तइतिदक्षिणं
 ऊमन्वावृत्यनिरस्तपरावस्तुयोस्मिंदेष्टियं च वयं विष्णुनेन सहति होतृषद
 नास्तु कंठ एमुनयतः प्रतिष्ठित्य दक्षिणपरमवांतरदेवौ निरस्थापउप
 स्मृश्यास्तुक्कुमुदगग्रं निष्ठायेदमहमवीवसोः सदसिसीदामीत्युपविश्य
 दक्षिणोत्तरिणमुपसृज्यत्वा प्रांचो पाणी प्रसृत्य जपति नमोद्यावाष्टि
 वीन्यां होतृत्वांश्वीसुभ्यां विश्वकर्माणो तनूयो मेस्तुस्तब्धं मेपातं मामाहिं
 सिष्टं मामासंताप्तमित्याहवनीपंप्रेक्ष्य गार्हपत्यं वोदक्षी सर्पनादिष ॥ ६ ॥

वामाकात्रा इति विश्वे देवाः शास्तनत दृष्टवाचोनमो मह्य इति जपित्वाग्नि
होतावेत्यग्निहोत्रं वेनुप्रावित्रं साधु ते यजमान देव ते त्यवसाय यो अग्निं
होतारमष्टथा इत्युपांशु हृतवती मध्ययोः स्क्रवमास्यस्व देवदुवं विश्ववा
रामीजामहे देवा इतेत्यां नमस्यामं नमस्यान्यजाम यज्ञिया निति स्क्र
वावादाप्यपंच प्रयाजान्यजनि ॥ ७ ॥ ॥ ॥ समिधः समिधो धे-अग्न-आजस्य
व्यं चिति प्रथमस्तनून पादग्न-आजस्य वेचिति द्वितीयो नरात्रांसो-अग्न
-आजस्य वेचिति द्वितीयो वसिष्ठ शुनकानामत्रिवद्व्यश्चानां क एव संतती

नां राजन्यानां प्रजाकामानां वेजोऽन्नं प्राज्यस्य च्यंत्विति तृतीयो वहिरन्नं प्रा-
ज्यस्य वेत्विति चतुर्थः स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं स्वाहा नीषोमो विष्णुं
वा स्वाहा नीषोमो स्वाहेन्द्राग्निं स्वाहेन्द्रं महेन्द्रं वा स्वाहा देवाऽप्राज्यपाजुषाण-
ऽन्नं प्राज्यस्य हविषो वयंत्विति प्रयाजयाज्याः ॥ १॥ अग्निर्वैराणि त्वंसोमा-
सि सत्यतिरित्याज्यनागोवात्रीघ्नोपोर्णमास्यामग्निः प्रलेनसोमगी-
र्निरित्यमवास्यायां दधन्वंतौ जुषाणे अग्निराज्यस्य हविषो वेनु जुषाणः
सोमऽप्राज्यस्य हविषो वेत्विति याज्यैर्मिहार्द्धत्याग्नेयस्य पुरोनुवाक्याहुः ॥ १॥

बोधज्ञस्येतियाज्याग्नीषोमाविममितु पांशुयांजस्य पुरोनुवाक्यानुषाणावग्नी
 षोमावाज्यस्य हविषो वीतानितियाज्येदं विष्णुर्वपते विष्णुविति विष्णुवस्य जु
 षाणे वाग्नीषोमासवे दसा युवमेतां त्यग्नीषोमीयस्येन्द्राग्नी प्रवसा प्रवष नी ३
 ४ स णिन्यद्रत्येन्द्राग्नीस्येन्द्रसानसिं प्रसाहि षड्रतिसां नाय्यस्य महोन्द्रोद्युजसा
 महोन्द्रो नृवदिति माहेंद्रस्येन्द्रावा विस्वतो मादयस्व हरि निरितीं द्रस्या प्र
 तिनिधिः ॥ ७ ॥ पिप्रीहि देवानिति स्विष्टततः पुरोनुवाक्यायां निरमे त २
 प्रियाधसमान्ययाज्ञोमस्य प्रियाधसमान्यया जने प्रियाधसमान्यया ज

४
 त्रीषोमयोः प्रियाधसमानिविष्णोर्वीयाज त्रीषोमयोः प्रियाधसमान्यया लिङ्ग
 न्योः प्रियाधसमान्यया लिङ्गस्य प्रियाधसमानिमहेन्द्रस्य वायो देवानामा
 ज्यवानां प्रियाधसमानियद्ददमे होतुः प्रियाधसमानियद्दस्त्वं महिमा
 नमायजतामेजा इषक्त एतु सोऽधराजा तवेदा जुषतां हविरग्नेयदद्य
 विशोऽधरस्येति धाज्यावषक्त्यो पस्य र्हीनी ॥ १ ॥ इजामुपकास्यमान
 स्यादहितस्य पाणः प्रदेक्षिन्यामनक्तकृत्तमे च पर्वलि मध्यमे च वावस्यति
 नाते कृतस्य प्राश्नामीषे प्राणा मेति ह्वमं जनमधरोष्ठे निविं पति मनस ॥ टी ॥

स्यतिनातेकतस्या प्राप्ताम्पूजितदानायेत्युत्तरोष्ठउत्तरमुपस्थश्यदक्षिणे
 नोत्तरेजांक्षरयन्प्रसारितानिरंगुलिभिरमुष्टिस्तताभिः स्वयंपंचम
 मादायमुखसंमितांक्षरयन्हृदयसंमितांवा॥१०॥ अर्धः॥७॥ उपरुतं
 बृहन्नहदिवासहस्रयेणसहचक्षुषोपमांबृहन्नहदिवासहस्रयेणसह
 चक्षुषाक्यतामुपरुतंवामदेव्यंसहांतरिक्षेणसहवायुनासहप्राणे
 नोपमांवामदेव्यंसहांतरिक्षेणसहवायुनासहप्राणेनक्यतामु
 परुतंरथंतरंसहचक्षुषासहानिनासहवावासहपशुनिरुपमांर

चंतरं सहस्रविद्यासहस्रिना सहस्रवासहस्रमुनि कथितामुपहृतं स्थास्त
 नुवनमुपमां स्थास्त नुवनं कथितामुपहृतं चरिस्तु नुवनमुपमां चरिस्तु
 वनं कथितामुपहृतः सर्वाभनहउपमां सर्वाभनहो कथितामुपहृतं चरिस्तु
 मुपहृताः सप्तहोत्राउपमां सप्तहोत्रा कथितामुपहृता गावः सहस्रिरो
 पमां गावः सहस्रिरो कथितामुपहृता धेनुः सहस्रषणोपमां धेनुः स
 हस्रषणा कथितामुपहृता वाक्सहस्राणेनोपमां वाक्सहस्राणेन क
 थितामुपहृता वाक्सहस्रमनसोपमां वाक्सहस्रमनसा कथितामुपहृते जाव ॥ १॥

एकरूपमामिजादृष्टिर्कृत्यतामुपहृतेनाततुरिरूपमामिजाततुरिर्कृत्यतामु
 पहृताहेसासिजुषस्त्वमेजइतिजपित्वोनामुपहृत्यते ॥११॥ ८॥ इजोप
 कृतापहृतेनापास्मांइनाकृत्यतामिजोपहृतामानवीवृतपदीमित्राव
 रुणीब्रह्मदेवस्ततमुपहृतांदेव्याअध्वर्यवउपहृताउपहृतामनुष्याय
 न्य इमंज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्द्धन् ॥ उपहृतेद्यावाद्यथिवीसर्वजैस्तत्तावतीदे
 वीदेवमुन्ने ॥ उपहृतोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायामुपहृतोऽयसि
 रुविष्करणइदंमे देवाहविजुषंतामिति तस्मिन्नुपहृत इत्युपहृतावप्रा

यां तरित्वं चतुरवाहिसंते वाच उथ्यीह नासि स्यो नासि स्यो न क्षमानः सुप्र
 नास्ते रायस्यो वेधसः जुष्टेनुष्टिंते गमेयमुपहृत उपहवं ते शीयमुख
 स्यत्वाद्यन्नायसुरन्यास्यत्वाय प्राप्तामीत्युक्ते तरे जां प्राश्येतरां यजमा
 नपंचमाः प्राश्यामार्जना द्वाग्यमनिमिदमाद्य इति हवेनां तवर्द्धिपवि
 त्रवतिमार्जयंते परिरुते ब्रह्मनागेन वा हायमाह रं त्येषदक्षिणाकाशः स
 वासीमीष्टीनां न्वाहायस्त्वादिष्टदक्षिणास्तु एषा तेऽग्ने समित्तया वद्धी
 स्ववावण्यायस्त्वा वद्धिषीमहि च वयमस्तथासीषीमहीति समिधमनु ॥ १० ॥

मंत्र्यत्रीननुयाजान्यजति॥१२॥ देवं बर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्य वेतु देवो नरा
 शंसो वसुवनेवसुधेयस्य वेतु दावा अग्निः स्विष्टस्तसुद्रविणामंद्रुदिवि
 न्मा३ सत्यमन्वायजीहाताहाउर्हीतुराय। जीयाननेयानेवानुयाज्या अपि
 प्रीत्यताहात्रे अमसतेत्यवसायतांससनुषीहोत्रां देवं गमां दिवि देवे
 पुगलमेरयेमं स्विष्टस्तत्राग्नेहोता नर्वसुवनेवसुधेयस्य नमो वाकेवी
 हीत्यनुयाजयाज्याः॥१३॥ सूक्ताकूहीत्यक्त इदं द्वावा दधिबीजद्रुमन्त
 दाध्मस्तुक्ते वाकमुत नमो वाकमृध्वास्मस्तुक्तोच्य मग्नेत्वंस्तुक्ते वाकं सीत्य

वसाधोपश्रुतीदिवस्ययिवोरोमएवतीतेऽस्मिन्यज्ञेयजमानद्यावाएषि
 वीस्तामित्यवसायज्ञंगयीजीरदान्ऽत्रस्मन्ऽत्रवेदेउरुगव्यतीऽत्रभयं
 लतावित्यवसायहृष्टिद्यावारीत्यापाशान्तुवोमयोनुवाञ्जस्वतीप
 यस्वतीस्तूपवरणवस्वधिवरणचतयोराविदीत्यवसायाग्निर्हवि
 रजुषतावीवृधतमहोज्यायोक्ततसोमोहविरजुषतावीवृधतमहोज्या
 योक्ततानिहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोक्ततानीषोमोहविरजु
 षेतामवीवृधेतांमहोज्यायोक्तातांविष्णुर्वीतीषोमोहविरजुषेतामवी

वृधेतांमहोज्यायोक्तामिन्द्राग्नीहविरजुषेतामवीहृधतांमहोज्यायोक्ता
 वृ मिन्द्रोहविरजुषतावीधतमहोज्यायोक्ततमहेन्द्रोवादेवाञ्ज्यापाञ्ज्या
 मजुषतावीहृधतमहोज्यायोक्तानिहीन्नेणहविरजुषतावीहृधतमहो
 ज्यायोक्ततास्यामृधोत्रायां देवं गमाया मात्रास्तेयं यजमानो सावसा
 विति नामनी यजमानस्या निव्याहृत्योत्तरां देवयज्यामाशास्तनूयो
 हविष्करणमाशास्तत्रायुराशास्ते सुप्रजास्त्वमाशास्ते दिवंधममाशास्ते
 यदनेन हविषाशास्ते तदश्यात्तदध्यात्तदस्मे देवा रासतां तदग्निदे

वो देवो न्यो वनु तां वयमग्नेः परिमानुषाः इष्टं च वीतं वा नूदुने विनन्न इति वा
 द्यावा एथि वी-अं हसः पातामे हगतिर्विमस्ये च दं च नमो दवे न्य इति नम
 उपेति बर्हिषं जलिं निधाय जपति शं पोर्बूहीत्यक्तस्तु छं योरिति शं यो
 र्वाकिमुक्तो पसृश्यस्त्रगादाघनादिमंद्रयाज्यमागां तं परं मध्यमया नुया
 जाद्वक्तमया ॥१४॥ उपां सुगार्हपत्ये पत्नी सया जैश्वरं तिस्रो मंत्रा एरं दे
 वानां पत्नी रग्निं गृहपति मिति यजति रात्रा सीनी वा ज्यो प्रजा कामस्य ए
 वे गृहपते राघाय स्व संते पयां सी हत्व एरं तन्न स्तरी पंदेवानां त्रीरुतना ॥१२॥

प

व्यंजराकामहंयास्तेराकेसिनीवाजीयासुबाऊरग्निराहीतागृहपतिर्वयमुवा
 गृहपतइति यथा हत्यक्षवइति जपित्वेतामुपक्षयतउपक्षतेयं यजमा
 नीतिवा विकार इत्यांताः पत्नीसंयजाः शंखं तावा प्रक्षामुंवा मीतिवेदं वि
 सुच्य योक्तु मंजलोपन्याः उत्थावेदं वमुक्त मन्त्रिर्विदयात्रापरिषिचं
 जपतिकामायवावेदोसियेन च वेददेवो न्यावेदा नवस्तेनास्मभ्यं वे
 दं दृष्ट्वे वेदोसिवित्तिरसिविदयं कर्मासिकरणमसिक्रियासंसंनिरसि
 सनितासिसनेयं वृत्तवंतं कुलायिने रायस्पोषं सहस्रिणं वेदोददानुवाजि

नमिति वेदे पत्नी वावयतिसा चण निप्रगृह्यां तरेणो रूपस्य ते तंतु तन्वन्ति
 तत्तुरेण गार्हपत्यमा बर्हिषस्तीर्चा एणोसि संपण प्रजयामा पशु निराष्ट
 एति वेदे नो षमुपस्था यै तेनाग्ने ब्रह्म एणायाम्यज्ञं जात वेदा अंतरः
 वे अस्मिनि षष्ठं सन्वं स निस्तु विमुचा विमुचधे हस्मन्पंड विणं जात वेद
 इत्याह वनीयमुपस्था यो पस्पृश्यो सृज्यते ॥ १५ ॥ ७ ॥ व्याख्यातो दक्ष
 हर्णमासो प्रत्नतिरिष्टि पशुबंधना मन्वयस्य प्रत्नतिरित्याख्यां तरेण ज्य
 नागोस्विष्टतं च यदि ज्यते तमावाप इत्याचक्षते तत्प्रध्वनं दं गा ॥ १३ ॥

नीतरापितेषामनिन्तकालेयेविनवस्तत्रनहएतत्प्रदानमुच्चावचा
 निदेवतानिःसंयुज्यश्रूयतेतत्रदेवताविकारेतदेवतेयाज्यापुरोनुवाक्ये
 निगमस्थानेषुचसादेवतोपजह्यतत्रावाहनउत्तमेप्रयाजस्विष्टं
 निगदेस्तुक्तवाकेचेज्यमानादेवतानिगच्छंतितस्मान्निगमस्थानान्य
 नुक्रामंतश्चविकारान्याख्यास्यामः।पोएमासीविकारइत्युक्तेवानेष्टी
 प्रतीय।दुमावास्याविकारइतिधन्यंतावनादेशेविकल्प्यन्नातोदेवता
 तौहविष्टोवासन्निपातेहविष्टसामान्यानियमः।सासदश्यंचसामि
 ६२

धेनीनामिष्टिपशुबं धेनुवचनादन्यत्काम्यास्तपांशुहविषानुक्रामंतश्च
 व्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ चोदनाप्रकरणे हविषां प्रतीकग्रहणं याज्या उ
 रोनुवाक्यान् वेदन्योर्थसंयोगो द्विप्रत्युत्तिष्ठो चोदना तु हव्येण देव
 तिनजिंगे न चोपस्थासु देवतास्वनक्षिगच्छंस्तद्धित्रीं देवतेन उच्ये उप
 स्थास्तनिगच्छं त्यनीहणं चोके कस्मिन् देवतायि हविषश्चोद्यत तत्र
 प्रथमोपदिष्टे याज्या उरोनुवाक्ये सर्वत्र प्रतीयान्न वेष्टयः एथक्त्वा
 तः चाक्याः परिसंख्यातुं तत्रानादिष्टयाज्या उरोनुवाक्यासु गायत्री त्रि ॥ १४ ॥

हुन्नोतदेवतेपरीछेडुस्मिगृहस्मोवापरिहायवर्षीयसीनुयाज्याऽस
 मेवायत्रैतेषांजहणानांकिंविश्यात्द्रुवेहवामहेऋद्यागद्येदंबहि
 निषीददेवतानामेतिपुरोनुवाक्याजहणान्यदिपिबभुपस्त्वमस्त्वावृषा
 यस्त्ववीरिप्रदेवतानामेतियाज्याजहणापुरस्ताजहणापुरोनुवाक्यो नि
 परिहाजहणयाज्यानधिगच्छंस्तदेवतेनम्राज्यांयजेत्तदमांमाशृणु
 धीहवंप्रवागीर्तिर्हवामाहएदंबहिर्निमीदता। स्तीर्णंबहिर्नानुषगासदेता
 येजानाइहनोअद्यगच्छअहेजातामनसेऽदंनुषस्त्ववीरिहवंप्रयतमा

कृतं न इह हे द्वि देव तम कु देव ते पुत्रास्ततीर्वा निसं न मे त्वास्ततीर्वा निसं न मे
 त्वा ॥ १७ ॥ ७ ॥ ॥ इति शांखायन सूत्रे प्रथमः प्रपाठकः ॥ ७ ॥ ७ ॥ वसंते ब्राह्म
 णस्याग्न्याधेयं ग्रीष्मैर्ह्रियस्य वर्षीसु विष्णुस्य शरदिवा शिशिरः स
 र्ववर्णानां याथाकाम्यमृतनां सोमेन यक्ष्यमाणस्यामावास्यायां पोष
 मास्यां वा दधीत शुद्धपद्मे वा उपेन हनेत्तत्तिका प्रत्तती नित्रीणि फ
 लानि प्रत्तती निव ॥ १ ॥ अथोष्टिकाः सद्यो द्वादशाहमासस्ततो
 संवसरे वाग्नये पवमानायेष्टिः पोषमासीदिकाराग्रं आयूंष्यते पद ॥ १५ ॥

स्वतंहिराश्वंतर्द्धतेतेस्यामयेऽग्रय इतिस्विष्टतोग्रयेवपावका
 याग्रयेवसुवयेद्वितीयामावास्याविकारो गेपावकासनःपावकाग्निःशु
 चिव्रततमउदग्नेसुवयोमग्निं हविर्मनेरग्निनाग्निःसमिध्यतइतिस्वि ज्नि ३
 एलतोदितयेरतीयाचमग्नेसप्रथाःसोमयास्तइतिसदंतावाज्य
 नागाउतस्वामादितेमहिमहीमृष्टमातरंसुव्रतानामृतस्यमन्त्रीमवसे
 कुवेमतुविहन्नामजरंतिमुरुचीसुरार्माणमदिति।सुप्रणीतिप्रोक्षेत्र
 नइमोऽग्रमइतिविराजोस्विष्टतश्चतस्त्रःकुर्वतोग्रयेप्रथमोऽग्नेः म १

म्मेनोपवाजुकोर्वतस्वाग्निंस्तोमेनेतिस्विष्टकृतः॥२॥७॥प्रथमेवासमान
 तंत्रे मध्यमेवादिहविषोवादित्यास्यं प्राग्योद्वितीयो ब्राह्मणस्याग्नीषोमी
 योविंदो राजन्यस्यविश्वदेवोवैश्यविश्वेदेवासस्तीर्णवर्हिथानेयीवाह स्य ३
 योः हवीज्येनतन्तदेवाः॥७॥रस्तात्पुरोतासास्याग्निंपवमानं पावकं च शु
 चिंबोपरिष्ठाद्विश्वेनिरग्नेऽग्निनिरग्नेविश्वेनिरग्निनिरितिस्विष्टकृत
 तोदितयेद्वितीयाम्वावास्याविकारस्ताहिणीनांतन्तदेवतातिरेकहवि
 षस्त्यसंवेत्तुद्वितीयानिरपरमादित्यतृतीयानेनिरपरंदशम्यवि॥१६॥
 व

धर

स्तताग्नेयीसर्वीसूपांशुहविष्ठापांचदशयंचसामिषेनीनांससदशादित्या
यांचत्रविंशतिर्दक्षिणादादशषड्वाश्वः शतमानरथवासोज्जाश्रवादश
शत्रंस्वयं होमीस्यत्सत्यवदन्वातिथिन्यश्वदानमाहितानिर्व्रतेनानि
प्रापशुनां मांसमश्नीयान्नातिद्वयग्रयणेननवानामोषधीनांफलानि।
॥३॥७॥सर्वदिश्विर्णमासाज्यामन्वारंजणीयेष्टिराग्राविस्मवःस
रस्वत्यैसरस्वतचोऽग्राविस्ममहितदांमहितं पातं हृतस्यशु
द्यानिनामादमेसुष्टुतिर्वामिन्यानोपवाजिकावृतमाचरणम्।
ए

दमे

अनाविस्मृमहिधमप्रियं वा वीथो वृतस्य जुह्या जुषाणां दमे सहरत्ना द दमे १
 धमना प्रतिवांजिका वृतमुच्चरयत् (पावकानः सरस्वती मा जुह्वना ज
 नीयंतः सुवावृथो पंच हविषमे के ग्रये नरीने व्रत पतये च च मने वीस्व
 धृत्वा स्वर्गो गानः स्वमने व्रत पापक्षेपयं पौर्णमासी विकारो धेनुश्च
 दक्षिणा ॥४॥ ७॥ काम्यं पुनराधेय मजानानस्याने योगे च विश्वा
 नसयोक्षा सयिष्यमाणस्य विश्वानरो न उत यत्रा प्रया उपरावतः ॥
 निः सुष्टुतीरूपा ॥ एष्टो दिवि मध्या वर्षे पुनराधेयक्रावः पुनर्वसु ॥१७॥

नक्षत्रं यावावा व्याउते रा मा वा स्या मध्यं दिनश्च कालः पंचकपालश्चाग्नेयः
 सामिधन्यश्च पंचदशत्रिषु व प्रयाजे षग्निश्च दौ विरुतस्तत्तनपादग्नि
 मिजोऽग्निना बहिरग्निर्वर्त्रवः सर्वप्राज्य नागानि स्तोमेन बोधयेति
 वाग्नये बुद्धि मतेन प्रायं षीत्युत राग्नये पवमाना यत्पुत्रवर्वाणीति वे
 उ मते निरुद्धेति वारे तस्व ते यथा चोदितं यजत्यग्ने तमद्येति प्रथमा
 नृतीये इविषो द्वितीयात्तु त्र्यौ स्विष्ट रुतो देवं बहिरग्ने र्वसुवने देवो
 नरात्रां सोमा वसुवने ग्निश्च बृवतु ष्वेऽपु प्रयाजे षतु याजयोश्च वि

श्रीर

नक्तप्रदित्याचक्षते तौ श्वोपां श्वतरश्चाज्यनागाद्विच्य सर्वे वा सहस्रवर्ज्या
 मनुयाजान्यां हविरंतं वा हविरैव वा पुनरुच्यते नरस्यं व्याय पुनः संसृ
 तं क द्रथो नृणां हिरण्यं वा दक्षिणादितये द्वितीयामावास्या विकारश्चा
 ग्निवारुणी वा सचं नो अग्ने ~~सम~~ वमस्त्वं नो अग्ने वरुणस्य विदा
 निति ॥ ५ ॥ ७ ॥ अग्निहात्रं जुहातिसायं च प्रातश्च पुनरुच्यते नो सं
 सगदिह पित्या दाहवनीयमुद्धरति प्रा ^{यां} नान्यां रा ^{यां} प्राउक्करत्वं नि
 त्य धृतो गतम्रियः सुसुवान्वाह्राणाग्रामणी राजन्य उ ~~ह~~ द्वियमा ए उ ~~ह~~ ॥ १८ ॥

॥ १ ॥
 रवाग्रनोमायदविद्वान्मन्त्रविदांश्चकाराङ्गायदेनश्चसमेहकिंविस्मव
 ॥ २ ॥ स्मान्मोक्षतः पाहितस्माद्देमृताकृतिममृतायां जुहाम्यग्निं पृथिव्या
 ममृतस्य जित्ये। तयानतं नोदमहं जया। निप्रजापतिर्यं प्रथमो जिगाय
 तिरात्र्येति प्रातर्विकारः परिसमुद्यहोष्यन्तं वासत्येन परिषिंवामी
 ति त्रिस्त्रिरेकेकं पर्युज्येद्यज्वायसत्यं त्वत्तेन परिषिंवामीति प्रा
 तर्गृहस्य संततिरसि यज्ञस्य चासंतत्येन यानीति गार्हपत्या संतता मुद
 धरा माहवनीया तंतुं तन्वं नित्यं। तराश्चापदे गते ॥ ६ ॥ प्रथमास्तमिते

१९
 जुहोति दृश्यमानेवानक्षत्र उपोदयं व्युषित उदिते वापु रस्तातु काले मनः
 कुर्वीत तस्यापराधे प्रायश्चित्तमुन्नीयाज्युदितमातमना दासित्वा ऊवावरं
 दत्वा क्षुरित्यनुमंत्रयेता ऊवावा ऊवा हवनीयमन्यं प्रणीय जुहुयात्
 स यो यवागू र्देव्याज्यमित्यग्निहोत्रं हवं रीषिन दध्यधि श्रयति नापः प्रत्यान
 यत्पाज्ये कुत्रातरुणे प्रत्यस्याज्यस्योन्नयति पश्चादन्वाहार्यं पचनाद्यज
 मानः प्रत्यङ्मुतिष्ठन्नादित्यमुपतिष्ठते सत्यं सतायचादक्षिणं नयानीति
 सायमृतससायत्वादक्षिणं नयानीत्याहवनीयं प्रातरुतरेणान्वा ॥१९॥

हा र्घ्यपचनं यजमानस्य संवरोदहिणो तः पश्चाद्वाहवनीयादासनमेवं गार्ह
 पत्याव्यत्यादृष्टिरसिपाशानं मे वंश्च विद्यासि विद्यमेपाशानमित्यावर्तते
 वाचुंवय किति ॥१॥ दहिणतो ग्रीहो नीमुपस्तजंति नवांतरणसंचार
 न्नश्चक्ष्रेण दोहयेदग्रायादवभ्यो धुह्वेति सायं जपति स्त्रियायादवेभ्यो धु
 ह्वेति प्रातरत्रानायापि पासे स्त्रियाविस्त्रियं बाधं तस्त्रियां वां बाधमिहा
 न्यावदस्नेन वीरेणेति सायं प्रातस्त्वा हा र्घ्यपचनेन वीरेणेति स्त्रीवत्सा
 यांसुभूतस्ततः सुभूतं न च एतत्सुपवपेणे दीचो गारागार्हपत्यानि

20

सायं जपतिसप्तद्वे न्यः प्रातर्था वन्य इति प्रातरुत्तरेण गार्हपत्यं स्क्रचमु
 पसांघ्रादेनामात्री पाल्याशी समिधमादाय स्क्रचं समयातिहत्या
 हपत्यमाहवरीयस्य पश्चादुदये शुक्रशुक्लवसुपसाद्य समिधमन्यादधा
 त्यशनायापि पासीयेन समिधमहवनीयेन वीरणेति विकारोद्यं गुलंस
 मिधमेति हत्या निरुहोति ॥ टी॥ ७॥ अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति
 सायं सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यस्वाहति प्रातरुदहि एंजान्वाव्यावषट्का
 रासूपसांघ्रातं रामत्वं जंतुं तिस्रस्मी नृयसी हवस्याः स्क्रचि नृयिषं कु

यीस्त्र चोबुध्रे नां गारानु पस्पृश्य द्विरुदीचीस्त्र नमुद्यम्यो पसादयत्यगन्त्रा
 एः स्वर्गे लोकं जितेनयाम्य नयं मे लोकताया अउत्रताया अपशुताया इ
 तियजमानः सर्वा माकृतिमनुप्रापित्यागन्तवान् आत्मानं विजित्विज
 याम्य नयं लोकताया अउत्रताया अपशुताया इत्युत्तरामन्ववानिति
 यायज्ञस्य समृद्धस्याशीः सा मे समृद्धतामिति ज्ञतयोत्तरतः प्रती
 वीसायं द्विरुपमा र्द्धं द्विद्वि एतः प्रातः सर्वमुपमाज्जनं कुर्वोऽनिलिप
 त्योषधीः प्रीणा मीतिमनसोत्तरं दद्वि एतः पाणिमुत्तानं निदधसति पिद्वि ॥ २१ ॥

श्रीलाम्पीतिमनसादिःप्रदेशिन्याप्राश्योपदिमउदङ्गयावृत्यप्राह्ण्डया
 न्हि यि त्वाप्रत्यग्दं पयस्यनिर्लिख्यप्रह्नाल्याचम्यप्रागुदीवीरपञ्च
 सिंध्यप्रागुदीवीमुद्दिश्यतेतदेकहोमेकर्मसर्वेषुतुजुक्तस्रणस्त्रिचमुत्त
 रेणगार्हपत्यंनिधेय॥२॥ अर्धः॥७॥ इहउष्टिंउष्टिपतिर्दक्षस्त्रिहप्रजा
 जनयतुप्रजापतिः॥अनयेरयिमतेपशुमतेउष्टिपतयेस्वाहामयेगृहप
 तयेस्वाहानयेरूष्मीचउर्थीगार्हपत्ये॥तस्मविउवीरएयंनृवर्गिबहुवक्त
 मेनूयास्वाहा॥नगादेवस्यधीमहिभुवःप्राणोनूयान्नूयोमेनूयास्वाहा॥धि
 श्याहा२

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

३ जौ पत्ये नेत्य स्या ललाटमुपसृश्योपत्वाग्ने इति त्वेनाग्नेत्वं न इति बद्धै पदेन गार्हपत्यमिज ३
 रायस्योष्वो जह्नीया ॥ ११ ॥ रेवतीरमधमस्मिन्योनावस्मिन्नेन्द्रो देस्मिन्नोष्टेस्मि
 न्नये स्यामाशिष्यस्यां प्रतिष्ठाया मिहेव स्वाता मायगा मति गाम न्येति
 संहिता सि विश्वरूपूर्जमाविशो एह्यदित एहिस्त नृ त एहीति गाम न्येति का
 मया एत मयिव कामधरण मिति वसस्य ललाटमुपसृश्यस्योमानं स्वर
 णमिति त्वेनोत्तरतो न्याहार्यपवनमंतरण गार्हपत्या हवनीयो मा
 दित्रं जपित्वा हवनीयमुपतिष्ठत तस बिभ्रवीरण्यं क दावनस्तरीरसि परि
 ते ह लज्ज इति त्रिर तां सर्वेषु तु जुह्वन्म हां हति मिस्तिस्त्रः स्तिस्त्रः समिधे म्या २ ॥
 या १

दध्नत्याहवनीयेवेकहावीदैवस्तंतुरस्यनुचारमेमाहंत्वद्यवसिसीत्याह
 वनीयस्यदक्षिणतोंगाराणुपसृश्यततोसितंतुरस्यनुमासंतनुहिप्रजया
 पशुनीरायस्योषेणसुप्रजास्त्वेनसुवीर्येणमानुषस्तंतुरस्यनुमार
 नस्वमात्वंमद्यवच्छिन्नाअसावितिज्येष्ठस्यपुत्रस्यनामानिव्याहृत्यया
 वंतोवातवंत्यात्मनोजाताउत्रःसत्येनावचूथमन्यावेम्यसुव्रतमित्या
 वम्यवावंविष्टजते॥१२॥अथप्रातर्भुविस्वःसुप्रजाःप्रजाभिर्नृया
 संसुपोषःपाषेःसुवीरोवीरेरभयंतभयानाअस्तमनसात्वोपति

२५
 छे लोकमुपेमिस्त्वेत्याहवनीयमत्रेव तिष्ठन्नि तरावभयंते जयंनो अस्तु वा
 वाचोपतिष्ठे प्रजा मुपेमि पशूंश्चेति गार्हपत्यमभयं तजयंनो अस्तु प्राणे
 नत्वोपतिष्ठेद्यानमुपेम्यायुश्चेत्यन्वाहार्यपवनमभयं वो जयंनो अस्तु
 कामेन वउपतिष्ठे वित्रिमुपेमि हूतिं वेति सर्वांसमानं समित्प्रत्न्या व्रत
 या स्य विसर्जनादग्ने नैवेद्यं वसायं प्रातरनुपस्थानं वा प्रातः ॥ १३ ॥ ठ ॥ प्रवक्ष्यन्त
 गीत्समीक्षत जयं वो जयं नो अस्त्विति नयं प्रजांमपाहि मानुषान्मात्रया
 त्याहीति गार्हपत्यमथर्षपितुंमपाहि पित्र्यान्मात्रया हीत्यन्वाहार्यपव ॥ २४ ॥

नंतमुत्तरेण गत्वा त्रांस्य पशुन्मेपाहि देवान्मानयात्पाहीत्या हवनीयम्
 न्नमन्नमिति त्रिणिपदान्यन्युधृत्या सकाशादाग्यमन्नमग्न्युपस्थानस्या
 नर्थत्वे संप्रवसन्नपेद्याजमानं च पर्वण्यनपेतं हि कारणं संधिवेजयो
 र्वाचंस्व वाचंयत्वा पुनरावम्य महाव्याहृतिमिर्विसर्गश्चक्षुर्विषये
 नीनां वाचंयच्छेत् ॥ १४ ॥ प्रोथायंस्तथा विवसमीक्षणां गन्मद्वत्र हं
 तममस्मभ्यं वसुवित्तमं अग्नेसम्राजनिष्कन्नमनिसहस्रायुषश्च
 त्रांस्य पशुन्मेजुगुपस्तान्मेपाद्येव देवान्मानयादजुगुपस्तस्मान्मापो

चेवेत्याहवनीयं चणपंचयनं समिदाक्षनैबसर्वेययमग्निः पुरीषोरयि
 मान्नुष्टिवर्धनः ॥ अग्ने पुरीषानिष्कम्भमनिसहज्राय छस्वार्थेयीपिबु
 मेजुगुपस्तं मेपाद्येवपि आन्मानयादजुगुपस्तास्मान्मापाद्येवेत्यन्वाहा
 र्यपवनं मयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्या त्रज्यावसुवित्तमः ॥ अग्ने एहपते
 निष्कम्भमनिसहज्राय छस्व (नर्यप्रजां मेजुगुपस्तां मेपाद्येवमानुषा
 न्मानयादजुगुपस्तान्मापोद्येवेति गार्हपत्यं वावेतोऽग्नीन्प्रवसतितेन
 विविस्तेज्यात् ॥ १५ ॥ ७ ॥ वास्तोष्मतीयं ध्रुवोऽव्यदक्षारात्रावरार्द्धे संप्रथा ॥ २५ ॥

तिस्रमिष्टस्य दानिणे युक्त उपो ह्यवीवरं वास्तोष्यते प्रतिजानीहीत्यनूया
 वास्तोष्यते शग्माय तियजति कुते चानाहितं त्यजेत् ॥१६॥ समारोह्यमा
 णो गार्हपत्ये पाणी प्रतितथ प्राणसंमृत्वा त्वेहि मे प्राणानारोहे तिस्रस्त
 सत्तन्मंत्रेण द्विर्द्विस्तुस्त्री मयं ते यो निरिति वारणी प्रतितपतिसत्तस
 सन्मंत्रेण द्विर्द्विस्तुस्त्री मेवमाहवनीयानित्यवृतादन्यस्मिन्ननस्तमिते
 यमं धनं (उपावरो हजात वेदः उनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं वह्नः प्रजानय
 आयुः प्रजं रयिमस्मासुधाध्वरिणो दीदिहि नोदुरो ए इत्यात्मनोरणे

२६
 रुपावरोह मंथनं लोकि कवा लोकि के वा ॥१७॥ ७॥ इति शाखायन सूत्रे
 द्वितीयो ध्यायः ॥ ॥ संस्थितायां पोर्णमास्यारमिद्राय विमृष्टे मा
 वास्या विकार इंद्रक्षत्रं मृगे न भीमो जुष्टो दमना अग्ने राक्षसि ति स्विष्ट
 तो दितये मा वास्या यां संस्थितां पोर्णमासी विकाराय विमृष्टस्य त
 स्विष्टतो याव जीवं च प्रयोग आं ता त ॥१८॥ अनागते पर्वण्यमा वास्ये
 प्रवृत्तान्युदिते ऐरग्ये दान इंद्राय प्रदोत्रे विष्णवे शिषि विष्टाय ति नि
 रुते जानं ने व विन जे दग्ने दानो अग्ने बृहते सहस्रा ते शता तू न रामा वास्या ॥१९॥

स्त

येमिथः संस्तुष्टे ऋदिविचये ग्राभ्येण संवर्णीय प्रदायेन सुवये ऋब्येण सु
 ये मते विधातन व्याधि प्राकृद्राया धनं गे मिष्यन्स्ते पथिते सार्वकामि
 न्यमये कामाय च तपत ये ब्रह्मवेत्तां प्रोषा ब्रह्मवाचरित्वा व्रतन्ते श्रुत
 मै त्वा गृहदाहे ह्यमवते मरुभ्यो यं प्रजातायां ॥४॥ अग्निमग्निं हवीमग्नि
 रग्निनाग्निः समिध्यातन् अग्निं देववीतये कयानो
 अग्ने विवसस्त्वामग्ने मानुषीः कुविस्नुनो मानोस्त्वामग्निं महाधनेस्त्वन
 उरो महाकुर्द्व्याश्यामते वयमुत्वा पथस्यात पथस्य योनिः पुरेष्ठ

पृ० २१॥

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

रुमिर्ननुथात्तणेत्वादित्येर्नावरुणः शर्मयंसत समग्निर्वस्तु मिर्नोऽत्र
 व्यासोमोरुद्रियाग्निः सन्नग्निः समिंद्रोरातहो व्योमरुद्रिः समा
 दित्येर्वरुणे विश्ववेदाः (संज्ञानमिति वज्रपेरन् ॥ ६ ॥ मित्रं विंदायाः
 पंचदशसामिधनीरग्निनारसिं गयस्यान इत्याज्यनागोऽग्निः सो
 मोवरुणो मित्रं इंद्रो बृहस्पतिः सवितायः सहस्रीः (रूपाणि ददती स
 रस्वती ॥ इषा जगं सविता मे ददातु ॥ बृहस्पतिर्ददादिंद्रो बलं मे मित्रः
 इन्द्रं वरुणः सोमोऽग्निः ॥ न्तनोरास्व सहस्रवयुतना ब्रह्मन् विषद ॥ २८ ॥

३ पृषानो गो निरवसा सरस्वती वशरूपाणि समनक्तुपतैः ॥

तिस्त्रिष्टतः सहस्रं दक्षिणे देवतानुसर्व्यं पुरोनुवाक्यावद्विनिगमे बुयाज्या
 वदादे नोभयथासंप्रेषितं वा ॥ ७ ॥ ॥ फाल्गुन्यां पोर्णमास्यां प्रयोगो दी
 क्षिताय नानां वसिष्ठयज्ञस्यामावास्यां साकं प्रस्थाप्य स्युः पंचदश
 वर्षाणि दाक्षायणयज्ञस्य सवसरं संवसरं वा सर्वेषां न प्रयुजानस्य
 नित्योद्गीर्णमासो वर्तेते दाक्षायणयज्ञस्यापोर्णमास्यानिर्णवे
 धरनिषोमीयो वाग्नेयः सान्नायां चिंद्रापोर्णमास्यामपरपक्षं दीक्षि
 तव्रतो तिथिन्यो ददाति सत्यव्रतो वाच्यं जनहता विक्रपल्यूनिता निनव

यां ३

स्ते ह विरुद्धिष्टान्नो न सौहित्यं प्राप्नुयात्सो मेराजनं चंद्रमसं तक्षयामीति
 मनसा व्यायन्तस्मात्पामावास्यानिह वेदक विंशतो वाग्नेयो मित्रावरुणो
 वपयस्यामावास्यायामृतेन यजत वां विष्णु उराशं योर्वर्का ईश्वानावाह्य ह ३
 वाजिनो यजतु त्रमेध प्रयाजे निगच्छेति यथार्थं च सक्तवाक्रे वाजिनो दे
 ह ३ वां विजोषयिषां तवर्द्धयिष्यंते मेहेषायः क्रूरिष्यंते त्वां नो न वं उवाचिरेव
 वाजो २ जिनो वा जइ व्यर्द्धं हुरनवानं जयेति वा जिनस्याग्नी हीत्यनुवषट्का
 रो यजमानो ब्रह्मा होता धुरिनी ध्रुवसमुपक्रमन्त यंति प्रथ ॥ २५ ॥

मोजवन्यश्चयजमानोयन्मेरेतः प्रधमवतियदासिक्तं प्रजायते राजा सोमेन
 तद्वयमस्मास्तुधमरयामसिवाजासिवाजिनमसिवाजोमयिधहीति नक्षत्रमंत्रः।
 ॥८॥ इत्तादक्षस्याग्नेयः सरस्वत्येवाग्नीषोमीयः सोमांश्चुधाजः। सान्ता
 म्यं बिंदं पोर्णमास्यां ब्रतानि च दक्षयिष्यादिकं यन्याग्रयः सरस्वते
 त्वेदं दानो मेत्रावरुणी ययस्यामावास्यायां समानं वाजिनैः ॥९॥ सार्व
 सैनियज्ञ उनयानि हवींषे कस्यामिष्टोपोर्णमासानिष्टवीण्यं वीत
 स्वास्माकमग्नेऽध्वरमिह त्ररस्याग्नेयस्य नामावास्यां यजते पिंजपिष्ट

तु१

यद्वै करोति न त्रौ न कयज्ञे साकं प्रच्छायेव विकारो होतु रस्ति ॥१०॥ सार्व
 स्वेनियज्ञेन वसिष्ठयतो व्याख्यातः हवीं एत्वा मावास्या निनपौर्णमासीय
 उत इति दशैषा मासा यना निका म्या निपांच दश्यं वसामी धेनी नामा मे
 प्याना विस्मवौ णोर्णमासी विकारः सदा यजत न्यत्र पर्वणा मुन्य यन मि
 न्या च हत तथ्ये प्रो विश्व देवो मावास्या विकारः सदा यजते न्यत्र पर्वणि
 दीहितः तस्मा जिने प्रतिमुंचते उरा यणमित्या च हत ते संवत्सं प्रयोगे च
 ॥११॥ सोमीश्या माकेष्टिर्वेणुयवी चिं प्राग्ग्रेन्दो वा विश्व देवो द्या

प्राग्ग्रे

वा एथिवीयश्च ब्रह्मिहियवानां सह दृज्यनाग इमं यज्ञं याते क्षममानि दिव्यं
 सोम्यस्य मधुपर्को दक्षिणे यं वामस्य सुविन्वाद्याये सुकर्माणां सुकरो
 महीद्यो रुर्विष्टी विश्वदेवद्यावा एथिवीयो वोपां सुविराजौ स्विष्टल
 तो वस्रप्रथमजो दक्षिणसमानतंत्रावादशी पोर्णमासाभ्यां दक्षि
 पोर्णमासो वानवानामग्निहोत्रं वायवाग्नायं सायं प्रातरग्निहोत्रं वा
 नवानादयित्वा तस्योङ्गं न सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहुयाद्गार्हपत्ये वा स्वा
 तीपाकं अपयित्वा ग्रहयता देवताभ्यः स्विष्टलञ्च उधीन्पः स्वाहाकारणा

हवनीये जु कृयात् ॥ १२ ॥ अर्धः ॥ फाल्गुन्यां पोषमास्यां प्रयोगोश्चात्र मास्य
 नां चित्र्यां वा विष्टानरीय पार्जन्येष्टिः । हर्वस्यां पोषमास्यां पर्जन्या ययस्य
 ब्रतमुत्तरस्यां विष्टा देवमाग्नेयः सौम्यसावित्रो सास्वतापो ह्यो मरुद्भ्यः
 स्वतवन्तो विष्ट देवीद्यावा दधिवीयश्च हिरण्यपाणिमूनय उदी ० र
 य स पन्तवश्चक्रं त इ हे हवः प्रवित्रमग्निमंथनीयाश्च सन्नेष्टु ह विष्ट
 पश्चाद्देवस्त्वायानये मय्यमानायति संप्रेषिता नित्वा देवसवित्तम
 हीयो स्वा मग्ने उक्तरादिति च तिस्र उत क्रं वं उं ज त व इति जाताया

यंहस्तेन स्वादिनमिति हस्ते मध्यमाणा योत्रे प्रद्वियमाणा याग्निनाग्निः
 समिध्यते त्वं ह्यग्ने अग्निना तं मर्जयंत त्वयि मंथनीया न वव प्रयाजा
 श्रुत्वा तमा वं तारण वचारौ डारा अग्र अमस्य व्यं रूपा सा नक्ता अग्र अ
 मस्य बीतां दिव्या होतारा अग्र अज्यस्य बीतां तिस्रो देवी रश्म अज्य
 स्य संवत्सदंतवा ज्य नागो सा वित्रधा वा एधि वीये वो पांशु विराजो स्विष्ट
 तो वसः प्रथमजो दक्षिणानवानुयाजाः प्रथमद्वितीयोऽनुषत्तंतरेण
 द्वितीया वसुवान वसुध यस्य व्यं देवी उषा सा नक्ता वसुवने वसुध

मा ४

यस्य वीतां देवी ज्योतिर्वसुवने वसुधै यस्य वीतां देवी ज्योतिर्वसुवने
 वसुधै यस्य वीतां देवा देव्या हातारा वसुवने वसुधै यस्य वीतां देवी
 स्ति स्त्रस्ति स्त्रो देवी वसुवने वसुधै यस्य व्यं तु समानं वा जिनं संस्थिता
 यां। पोष्मि संमानं न रानं ब्रह्म वयं प्राजुः शोत स उका जे वा जाया
 सुपे या सत्यवदनं चांतरा ज ब्रतानि ॥ १३ ॥ आषाढ्यां वरुण प्रवा
 साः प्राजुनी प्रायागस्य वित्री प्रयोगस्य श्रवणयां पोष्मं नानि विष्णु
 दिर्वी कान्ये प्राग्वा वरुणी पयस्या मारुती कायस्थे मं मे वरुण तत्त्वया

होतर्निर्

ध्म

मिमह तो यद्ययमस्मा^नहिरण्यगजेयः प्रा^त ए^तद्रूपाहवनीयाश्चाग्नीमिहा
यंति प्रदेवं देव्येति तिसृणामासीनः प्रथमामुत्तरे^{नु}संयन्ति जायास्त्व
तिसाद्यमानयोरि^{ध्म}ध्यायोरग्ने विश्वेतिः स्वनीकसीदं होता त्वंदत इत्यग्निं
प्रयैतो नीयाय त्रवासीनः प्रथमामन्ववो वत्स्थित्वो^{स्त्व}सृज्यसा उत्तरस्यां
त्वदो होतृकर्मोपांशुकायोगो मिथुनो दक्षिणा ध्योर्विदं सृणति वारु
ण्या निष्काषेणाव नथमावेति यथा सोम उरुं हिराजाशतं तत्समानमव
द्विश्वा दवना ॥ १४ ॥ ७ ॥ कार्त्तिक्रांसाकमेधसः फाल्गुनी प्रयोगस्याग्रह

यण्यांवेत्रीप्रयोगस्याग्रयेनीकवतेसर्वस्यांपोर्णमास्यामिष्टिहवीस्ते ॥
 अनीकिर्दिषोदयानेविश्वानिस्ततिनिरयिनादेहिजीवसेसिनानीके
 ममध्यंदिनेमरुन्धःसांतपनेन्यःसांतपनायानोमरुतःसायंमरुन्धो
 गृहमेधन्योग्निनारयिगयस्फानद्रत्यायनागोगृहामक्षसःआगत
 प्रबुध्यावस्त्वाचित्रश्रवस्तमयद्वारिष्टमितिस्विष्टताताननिगदमाव
 नसामिधनीरन्वाहाक्षभागःप्रन्ततीज्येसांतातस्यनिकाषंप्रातःसर्पदवि
 ऊवेष्टिमरुन्धःक्रीलिम्यंक्रीलंवःपर्वतश्चिन्महारविष्टिंमन्तानिवा ॥ ३३ ॥
 शी

रुणप्रवासिकानिमाहेन्द्रोवेश्वकर्मणश्चवावस्यतिंयातेधसमानिपरमालीक
 पांशुवेश्वकर्मणीएकश्चाग्निंप्रणीयतज्ञषनोदक्षिणनवाजिनंनावभूथो
 नवंतिसमानमन्यश्चरुणप्रवासिः॥१५॥अपराह्णेपित्र्यात्रिहविरिष्टिःसो
 मायपितृमतेपितृन्योवासोमवृद्धपितृन्योबर्हिषिभ्यपितृन्योग्रिधात्रेभ्यो
 ग्निश्चकव्यवाहनस्विष्टकृत्तवतित्वंसोमप्रचिकितःसोमोऽधुनुत्वंसोम
 पितृभिरितिसोमस्यपितृमतउदीरतामंगिरसोऽयनःश्वदइतिसोमवता
 सुपुरुताअर्हंपितृनृबर्हिषदइतिबर्हिषदामवस्तजायविरागिधात्रादत्यग्नि

३५
 ध्यातानामाके कायाद्यादेदे सर्वे उरोनुवाक्ये असंततेनानाप्रणवेये तात्तु
 म्ब्रमग्रइजित इत्यग्नः कव्यवास्नस्य प्रवीणा पवीत्येतादेवतायजति निगम
 स्थाने प्रवाक्नुवर्तयति पित्रमंतं परिहाय यज्ञोपवीतीति जातकल्पः
 मां प्रोष प्रस्वधसशब्दे क्रियमाणे ये स्वधमहे स्वधममइति ये यजामस
 वषट्काराया स्थाने दहिणा न्याहायी पवनोत्परि श्रिते वरंत्यग्रेण विदि
 दहिणा तिष्ठति नव बर्हि राक्रमत्सर्गाजिपानां कर्माणि रस्मी जपमं
 नाण्यपस्यदिचेत्पाचायीः कर्म उन्याय उक्षांतस्वेत्येकां सामिधि ॥३४॥

नीत्रिरनूयनावेयिमाहापवर्हिषः प्रयाजानिष्टानो अग्ने सुवेतुना चंसोममहेन
 गमितिजीवनवंतावाज्य भागा उपहृयेतान्न प्राश्रंत्य वधायनागात्रास्यंति
 पितृन्योदते ॥१६॥ अथाविष्ठाजनयन्कर्वराणिसहिष्वाणि रूवरायगात्रासा हि ३
 प्रत्युषे देदुरुणां मध्ये अग्रं स्वां यत्नं तत्त्वा मेरयंते तिजपंत उत्तराणां न्वादाय
 पवनं गत्वा सुसंदंशंत्वा वयमहन्तमीमदंतोपोऽश्रुणुहीत्याहवनीयमुत्त
 पस्थाग्रमनो न्वाक्रवामह इति च नेन दक्षिणाग्निमाम एतु मनः पुनरिति ब्रू
 युरग्निं तं मन्य इति नृवेना मोत्वं न इति वद्विषदे निगार्हपत्यं तच्च रित्पादि
 कं

समुपस्थायापवर्हिषावनुयाजाविद्वानसूक्तवाक्यजमानस्यनामगृह्णाति
 राचंतावज्यंबकांसंस्थामित्रश्चरुदितयवामित्रस्यवर्षणीधृतोमहोत्रावि
 त्यसंस्थितायांपार्षमासां॥१७॥२ शुनासीयेपोस्तांतानिवेश्वदेविकानि
 शुनासीयेविद्यवंपयःसौर्यश्चशुनासीराविमांशुनंनफाजास्तववायवृतस्य
 तेध्वयवश्चत्तवांसस्तरणिर्विश्वदग्नीतादिवोरुक्मइत्यपांशुसौर्योश्चेतो
 दक्षिणाणोर्वासीरंवाधादग्नायोगंनवाजिर्नसमानमन्यद्विश्वादाव
 मापोर्षमासंत्वमश्मामानेइंद्रश्चशुनासीराविमंयस्मिमिहिततां।गनां॥३५॥

श्वः ३

धत्ते स्वस्तये (ययोरिदं विश्वं भुवनमाविवेकं ययोरनंदो निदिनो महश्च सुनासी
 राहृत्तु निःसंविदाना इदं ताह विरिदं जुषथा। इदं य सुनासी रायस्क चो जुष
 तनाह विजुषं तां प्रति मे धिरः प्रहव्या निष्ठ तवं तास्मे हयश्वा य नरता सजो
 पाः। इदं कृत्तु निब्रह्मणा संविदानः सुनासीरीह विरिदं जुषस्व। सुनं ऊवे मा
 श्वायंतः। साक मे धैरिष्वा न्वहं सुनासीयं माघ्यां वापि एमास्यां सोमनो
 जगः पशुने श्वावा। पंच वर्षे शर्विष्कः। सुनासीयं मपरे कविंश्च देवां॥ १८॥ वि
 ध्यपसे चें प्रायश्चित्त मर्थ लोपे प्रति निधिः नृत्तु वः स्वाहा प्रयाश्वाग्नेस्य न

य २

पु २

चित्रास्ति सत्यमित्त्वमया अस्मि अया सामनसात्त तोया संहव्य मृद्विवेया नः
 ननु हिनेष जं स्वाहेति प्रायश्चित्ता ऊतिसर्वे षु देवेष्वाहवनीयः सर्वा ऊती
 नां तु रूक्षपात्रं च त्रुर्गृहीतं प्रायश्चित्तेष्वनंतरं दोषात् प्रायश्चित्तं न घनिर्हीतव्यं
 विप्रवृत्तिरुत्तरस्यास्ति प्रत्यहं विहितं वैकृष्ठादाषेष्वा प्रायश्चित्तं तत्रो नये
 कुर्यात् सर्व प्रायश्चित्तं वाधिकारिकं चानुधृत्यं चिदाहवनीयमन्यस्तमिया
 त्वं ब्रह्मविदा ब्राह्मणेनोद्धरणं जातरूपं वक्तुं शो प्रबध्या प्राता हरंति रजत
 मन्त्रदिते वरोदहिणाहवनीयेनुमते गार्हपत्या उद्धरणमन्ये विष्टिज्यो ॥ ३६ ॥

तिष्ठतः ~~अथ~~ उदग्ने शुचपोर्विज्योतिषा गार्हपत्येन गते सर्वमध्यवसा
 या हवनीयमन्यं प्रणीय जुहुयात्समारोह्य वोदुः दवस्येडु नयोरनुगत
 योगार्हपत्योऽमुकादुत्तरारण्यामंथनमुः सुकोविद्यमाने रणी भस्मना सं
 स्पृश्याग्रये च तपस्वते जनदते पावकवत इष्टिः । आयाहितपसा जने
 काग्ने पावकोऽग्निर्विषा । उपेमां सुष्टुतिं ममा । आनो याहितपसा जने धा
 ग्रे पावक दीद्यत् । हव्या देवेषु नो धेनुदित्यभ्युदित्ययोः स्वजस्तमितयो
 र्वा न्येन वानृषयोः । कारणेनाग्न्या धाय नोत्पादयेत् ॥ १५ ॥ उपस्पृश्या

वेदग्निहोत्रीवाश्येतस्तयवत्सादितियवसामुष्टिंप्रयच्छेत्तुपविशेत्तत्रायस्माग्नी
 षानीषीदसितनोऽन्नयंसधिप्रजाप्यःसर्वीम्योमृत्तनमोत्तडायमीक्षुष
 इत्यार्द्रदं॥३७॥उतोऽन्नायोदस्त्वादेवदिति रायुर्यज्ञपतावक्षसदिन्द्रायत्तएवती
 नागंमित्रायवरुणायवेत्यनुमंत्रयोतद्वेष्टायवादद्याद्भविषिस्तुष्टेस्तुष्टे
 त्वामिदंममदत्तंस्तिष्ठविद्वन्मृत्तियंयज्ञेनात्रतोमाद्रविषमदुःस्कन्नेष्टा
 यंबोययोरोजसास्क्वितितारजांसि वीर्ये नि वीरतमाश्रविष्णयापत्ये
 तेऽप्रवीतास हो नि विष्मूऽगन्वरुणाश्वीरुतावित्यग्निरुपनिनीयास्का॥३९॥

न स्थितत्राजनिदिवं देवांस्तृतीयं यज्ञो गततो माद्रविणमष्टं त्रिंशं पितृस्तृतीयं य
 ज्ञो गततो माद्रविणमष्टं पृथिवीमनुष्ठांस्तृतीयं यज्ञो गततो माद्रविणमष्टं
 यनुमंत्रयेत्तद्यद्वाभिलोनुगुप्सुनीनक्षयेदेतर्द्धस्य जहणं तस्मापः प्रतिप
 छेपे विविधमानेनेन समापने शोषानावेभ्य इत्यादाय तस्मिन् न्ये वि
 धमाने यसा मान्यतमं मन्येत तत्प्रतिनिदध्यादेव प्रतिनिधीर्नो ध
 र्मो विकारश्च शब्दानामप्रतदेव ते दुष्टेनावृत्तिरिति होत्रस्यान्यद्विः सं
 स्कृत्य प्रयच्छेदेवतायेनावृत्तिः प्रतदोषेस्ति लुप्यातस्विष्टं च दिवं न

सु ३

३४
हाश्चाज्येन परमं न्यासु देवतास्त्रिषासु दुष्टेन वा शेषवतितंत्रे प्रदानमावर्त
ते सवैष्टिरशेषे ततस्यानादृतिगुणलोपे सन्निपातप्रधमनत्वान्मंत्रं नानु
जपेदनुजपेदिति जातकण्येन्याभ्यो गृहीतेन्यावावाहितासु चोदिताभ्यः
प्रयच्छेदाज्येनावाहिताय जेता ॥ २० ॥ ७ ॥ इष्टिपशुबन्धुसोमेव प्रायश्चि
तं ब्रह्माजु होत्यग्ने देवदोषः स्यात्तुः स्वाहेति गार्हपत्ये यजुर्वीद्वे न्यः रुवः
स्वाहेत्यन्वाहार्यपचने सोमेत्वाग्नीध्रीत्यसामावदे वेस्वः स्वाहेत्याहव
नीयेन्न रुवः स्वाहेत्यज्ञायमाने दोषे नुपस्थाप्य प्रसर्गे प्रतिदिशामुपस्थानमु ॥ ३८ ॥

पस्त्रायाप्रसर्गेयथाप्रोथसमारोह्याप्रसर्गेमंथनंनारोण्योरस्त्युपस्त्रानं
 नाहोमेनानिन्ययावाग्नीनुस्तृजेत्प्रायश्चित्तंतुत्तत्वातीतानिकर्माणिप्र
 तिनिदध्यात्प्रतिनीदध्यात्॥२१॥७॥इतिशांखायनसूत्रेचृतीयोऽध्यायः॥
 ॥॥पत्नीयजमानोब्रह्ममश्नीपातांप्राग्वत्सापाकरणाद्यदन्यन्मांसस
 वणमिथुनमाषेभ्योयेनवद्रव्येणयक्ष्यमाणःस्यात्॥२॥७॥अग्नीनन्वा
 दक्षतीष्टिपशुबध्निप्रवृक्षरावनीयेमहाव्याहृत्योत्तमयाप्रथमयागा
 र्हपटोदक्षिणाग्नौमध्यमयापार्धेदेवहस्मीमाहवनीयेदक्षामंसम

स्तानिर्महाव्याहृतीनां वाच्छानेव तन्नो विहव्यस्यानुश्रव्योणापस्त्रानं वन्नोषेणा
 पन्नः शोश्रुवदधमिति सत्तामेनययस्त्राह दात्वं नो अग्ने अधरादिति वा द
 शानिः प्रागयेवाचमिमंस्तोममिति चोपस्त्रानं स्तुताभ्यां तस्मी प्रागहीय
 महाव्याहृतिनिःपेयां कोषीतकं विहव्येनाकृतामुत्तमं ॥ २ ॥ पिंडपिंड्य
 हो पराह्मे मावास्यायां दक्षिणाग्नेऽरस्ता ह्वयं स्त्राली स्यं पात्री नृत्तख
 लमुसलेयसंसाधगार्हपत्यस्य पश्चादग्नेऽहिणाग्नेऽकुशेष्ठस्यं नि
 धनयो परिष्ठाद्रीहीन्यात्रां अरस्ता ह्वयं स्त्राली माव्यसव्यं नानुनीचा ॥ ३९ ॥

सुष्टि नात्रीहीना क्तातिपि दन्ध्याय न्यथ बो विना श्रुतः सस्यात्पन्था सत्तम्
नीत्ततां दक्षिणाग्रेः अपयित्वा निवार्य प्रत्यं च मुद्रास्या वसवि परिममुद्य
परिस्तीर्ष्य पर्युक्ष्य दक्षिणं जान्वस्य यज्ञो पर्वीती प्राजासीनो मेक्षणे न जु होति॥

॥३॥ अग्नये कव्यदाहनाय स्वाहा सोमाय पितृभूते स्वाहा यमायां गिरस्व
त ३ स्वैः पितृभूते स्वाहेति मेक्षणे मनुः प्रहृत्य दक्षिणा दक्षिणाग्रेः पृहता अस्तु
रा रुद्रां सिवदिष इति स्फेनो न्मृज्या न्युक्ष्य ये सुपाणि प्रतिमुंचमाना
अस्तुराः संतस्वध याचरन्ति परापुरो निष्ठ रोये नरन्त्यग्निष्टां लोकात्

एतदात्मस्मादित्युक्तमुक्तस्य दक्षिणार्धे निधाय सुजे कुशाभ्य कुध्रु
 नानुमृष्टे निधमया साववने निह्वयेव चामत्रा न्विति पिडुर्नामादिश्यकु
 शेषयोनिषिंचयवाचीन पाणिनेवं दक्षिणतः पितामहस्य प्रपितामह
 स्य चासवेतत्ते येव चामत्रा न्विति पिडा न्पथावने जितं निधनयो नावे
 कस्मिन्पि नृने देन जीवपितुरस्ति न जीवांतर्हि ता यये न्यो वा पिता ते न्यः
 उत्रो हो मांतं वात्र पितरो मादय धं यथा नागं पितरश्चावषाय धमित्यु
 दङ्ग्यी हृत्य निरा त मना दा सि चामी म दंत पितरो यथा नाग म वी ह ॥४०॥

वृषैतिप्रतिपयवृत्यतायेवावनेज्ज॥४॥७॥ नमोवःपीतरोजीवायनमोवःपि
 तरङ्गोषायनमोवःपितरोबोरायनमोवःपितरोरसायनमोवःपितरोबताय
 नमोवःपितरोमृत्यवेनमोवःपितरोमन्यवेनमोवःपितरःस्वधरायेनमोवः
 पितरःपितरोनमोवोयत्रपितरःपितरस्तृष्टपांतवांश्रेष्ठान्नयास्तृष्टयइह
 पितरोमनुथावयंतवांश्रेष्ठान्नयास्मयात्रपितरःस्वधयुष्माकंसायइ
 हपितरएवउरस्मांसगहान्नःपितरोदत्तेत्येतदःपितरोवासोवक्षंपितरइति
 श्रीलिस्तत्राप्युपन्यस्योर्ज्वरंतीरमृतं ब्रूतं पयःकीलात्तं परिष्कृतं स्व

वं २

धनस्तुतर्पयतनः पिह नित्युदकं नोषे निनीया व द्रास पिंडानवधाय प्राश्नीयाद्
 ब्राह्मणा यवादद्यादपो वा न्यवहरे न्मध्यमं पिंडं पत्नी जत्र कामा प्राश्नीया
 त्वाधत्त पितरो गर्भं कुमारं उष्कर स्रजं। यश्चे हृष्टरुषो सदित्युत्सुक
 मग्नौ तत्त्वासत्तदा विनानुग्रहत्या होत्रि त्रयवा एव सायं प्रातः स्मर्य
 होमश्च पर्वण्यतिनिबध्मिणानाहिताग्निः पिंडं पिष्ट यज्ञः क्रियेत।
 ॥५॥ ७॥ दक्षिणतान्यायं ब्रह्म कर्म पश्चात्तु पित्र्यायां यजमान निमित्तो
 विपर्यायाग्रण यजमानमास नैषमानं होत्रा च एनिरसनं तथोपवेशः ॥४१॥

नं कमीदो देना पथक्के च प्रागग्रता विकारो बृहस्पतिर्ब्रह्मास्य यथं जं पाउ सय
जं पतिं समां पाउ बृहस्पतिर्देवा ब्रह्मा हं मानुषो ननु विः स्वरो इमित्कुप
वित्त्य साक्ष्यं च सर्वकमीणां मंत्रवस्तु वा ज्यमनं सर्वास्तु गतिश्च यथा ब्रजं
त्यथ न्यथा ततः प्रत्यायं तनु समेत्य नौ प्रणीय मानस देधने नो पवेशन
मश्चो ब्रज एगे ग्मा धे ये सर्वेषां वाक मसिता या मंत्रित उमित्युक्ता यथा
कर्म प्रसोति ॥ ६ ॥ प्रणीता का ते वा ज्यमनं हं विष्णुता विसर्ग इष्टे च स्विष्ट
न्यानुयाज प्रसत्वन विसर्ग मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रतीक्ष इति प्रणिप्रती

ह्यदेवस्य चासवित्रं प्रसवेद्विनोवा ऊन्यां संस्मो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीति प्रति
 गृह्येद्यथिव्यास्त्वानोसादयाम्यदित्या उपस्थ इति प्राप्यं स्तंडिले निक्षेप
 योपकनिष्ठिकायां गुष्ठेन च प्राशित्रं गृहीत्वा मग्ने द्वा स्येन प्राश्नामीति
 प्राश्या संरवा दंष्ट्रांति रसीत्या च म्य प्राणान् संमृशति प्राणपात्रसि प्रा
 णं मे पाहीति नासिके मुखं च चक्षुष्या असि चक्षु मे पाहीति चक्षुषी
 श्रोत्रे पात्रसि श्रोत्रं मे पाहीति श्रोत्रे इन्द्रस्य चा जग् रे सादयामीति
 नाभिं कोदाकास्मा अदत्ता मादात्ता माया दत्ता मा मोदाता कामः प्रति ॥ ४२ ॥

गृहीता कामे तत्ते । इत्यन्वाहार्यं प्रतिष्ठेद्यत्र प्रन्त्रस्था स्यामीत्युक्ते देवसवित
 रे तं ते यज्ञं प्राजुर्बृहस्पतये ब्रह्मणे ते न यज्ञमवते न यज्ञपतिं तं न मावादाव न मर
 सवित्रा प्रसूत इति जुष्वौ प्रतिष्ठेति प्रप्नोति प्रणीता सुविमुक्तास्तु सज्जनिं
 ब्रह्मणः प्रधानं ब्रह्म नागस्य ॥७॥ अदध्वेन त्वाव ह्युषाव पश्यामिरायस्यो
 षायसु प्रजास्त्रायसु वीर्यायामर्जिष्ठासि सुहृद्दीव्यो धमन् धमन्
 मे न वयं जुषेय जुषे इत्याज्यमवहते यन्त्री ते जो सिष्ठुक्रमस्य मृतमसि
 विश्वदेव मसीत्यासनां वा होयजमाना क्रवात्र सदं न तस्य आयानो

५३
 सुतस्य लोके ताविस्मोपाहि पाहिय हं पाहिय हं पतिमित्यासं नानि ह वै
 ष्य निमृश्य पाहि मां यज्ञन्यमित्यात्मानं वृष्टिरसि पाप्मानं मे वृश्च विद्यासि विद्य
 मपाप्मानमित्याचम्याग्ने ब्रतषते ब्रतं वरिद्यामित छके यंत न्मेशध्यातामि
 दमि महमन्तामय सुपे मीत्याहवनीये समिधमाधमयवाचं यहुत्यग्ने
 वायो विष्कचंद्रमः स लोकतां वा शीयेति ध्यायाद्य कामो वा स्यादनुपद
 स्य मन्नाद्यमा प्रवानीत्याह कारां समुद्रं वा ॥ टी ॥ ७ ॥ मयीदमिंद्रइंद्रि
 यंदधमवस्मान्नायोमद्यवानः सर्वं तां अस्माकं संत्वाशिषः सत्यानः ॥ ४३ ॥

संवाशिष इतीलायामुपस्थूमानायां ब्रध्नापि न्वस्य प्राणं मे पाहि प्रजां मे
 पाहि पशून् मे पाहि ब्रह्म मे धुह्वह्नं मे धुह्वज्ञो मे धुह्वदिशां च त्वत्सि रसि दि २
 दिशो मे कल्पं तां कल्पं तां मे दिशस्सासु कृतासु राध्यास मित्रो पितरो मा
 दयध्वं यथा नागं पितस्त्रावृषाय धमिति बर्हिषदं उराता नम निमृ
 श्यामी म दंत पितरो यथा नागम वी हृषते ति प्रत्यवक्ष्य प्रजायते ना
 गोः स्यूजस्वान्ययस्वानक्षिति रसि मा मे द्रोष्ठाः प्रमुत्राः प्रमुष्णिं लोक
 इह त्वत्पत्न्या हायमि निमृश्यानुयाजे विष्टेष्टु ह ति कृवाव मे रणीया

मयोरुज्जिति मन्त्रजेषं वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामीत्युत्तानेन दक्षिणेन
 जुहुं प्राचीमक्षिरग्नीषोमो तमपनुदंतु योस्मां दिष्टियंच वयं द्विभ्रो
 वाजस्येनं प्रसावना प्रोहामीति तिरीवासव्येनोपनृतं प्रतीचीयथा देवतम
 न्यत्रानिष्टे ग्रहपतिंगार्हपत्ये सुवेण जुहोति ॥२॥ ७॥ यं वां दिवा अ
 कल्पयंत जेभिर्गां त्रात क्रतु ॥ इदं वां तेन प्रीणामि तस्य तं पतम रुहाहा
 ऊहूस्वाहा ॥ गंधर्वी न्यां नारी णान्यां मूहसा हा ऊहू न्यां स्वाहा ॥ अग्नेष्ट
 धिया अग्निपते वायो तं रिह स्याधिपते सवित्र प्रसु वानामधिपते स्वयी ॥४४॥

नहन्नाणामधिपते सोमौषधिनामधिपते त्वष्टः समिक्षंरूपाणामधि
 पते मित्रसत्यानामधिपते वरुणधर्माणामधिपत इन्द्रज्येष्ठानामधिप
 ते प्रजापते प्रजानामधिपते देवादेवेषु पराक्रमध्वं प्रथमाद्वीतीये परा
 क्रमध्वमित्येवमेकोत्तरामिका दशान्यो विश्वे देवास्त्रिंशास्त्रिरेका
 दशिन उत्तरोत्तरात्मान उत्तरसचानो विश्वे विश्वानरा विश्वे विश्वम
 हस इह मावतास्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् इन्द्रेस्मिन् कर्मण्यस्या माशिष्यस्यां
 प्रतिष्ठायामस्यां देवहृत्यामयं मे कामः समृद्धतां स्वाहेति यत्कामो न

पु३

वतिप्रजापत्ये इति चतुर्थी ॥ १७ ॥ आयायतां ध्रुवाहविषावृते नयज्ञे यज्ञे प्र
 तिदेवयम्पः । स्तूयायाजधेदित्या उपलु उरुधरा एयि वी यज्ञे अस्मि
 नित्यायायति ध्रुवांसमिष्य नुरुयर्मनमन्वारनते । सदसिसन्नेनूयाः
 सर्वमसि सैर्वेननूयाः ससि सैर्वेननूयाः अद्विति रसिमा मेदे
 षा अमुना अमुष्मिं लोक इहावति इत्यपानमनि मश्यदिशो व्युत्त
 दति प्राच्यादिशा सह देवास्तच्चिजो मार्जयतां दक्षिणयादिशा सह मा
 साः पितरो मार्जयतां प्रतीच्यादिशा सह हापशवो मार्जयतां मु

॥ ४५ ॥

श्रीच्यादिशासहापुष्पध्वयोवनस्पतयोमार्जयंतोमूध्र्यादिशासह
 यज्ञःसंवसरोयज्ञपतिम्मार्जयंतामितिसत्तसत्तन्मत्रेणद्विद्वि
 स्तुस्मीमापोहिष्ठीयानिस्तिसृनिरनिमृश्यान्नायंवापयोरोह
 सेतिप्राचीर्निर्नीयोदीर्वावसिमुर्जवःप्रहिणोमिस्त्रांयोनिमनि
 जछतश्चरिष्टस्माकंवीरामापरासेविनोवनमित्यनिमंत्रान्नोदे
 वीयानिश्चतस्तृनिरुरोनिमृश्यसमिंद्रणःसंवर्चसापयसासंत
 न्निरगन्महिमनसासंशिवेनचक्षुस्तुदन्नोविदधस्तुरायशति

प्राणाननुनोमाहृतस्योयद्विनिष्टमितिमुखंविमृज्य॥११॥ अर्द्धः॥ विष्णुक्रम
 क्रमतेदक्षिणाक्षेदेऽप्राणिदेवतादाहवनीयादिविविष्णुर्व्यक्रंस्तजागते
 नछंदसातमहमनुर्व्यक्रंसिततोनिर्जक्तःसंयोस्मांदेष्टियंववयंद्वि
 ष्मद्रत्यन्युधृत्यदीक्षिणंपादंहीनतरंसंयमंतरिहेविष्णुर्व्यक्रंस्त
 त्रिषुनेनछंदसेतिद्वितीयंष्टयियांविष्णुर्व्यक्रंस्तगायत्रेणछंदसे
 तिचतुर्थंष्टयिद्विषुविष्णुर्व्यक्रंस्तानुषुनेनछंदसेतितृतीयंष्टयिक्रामति
 समानउदक्कोणिन्मस्वरितिप्राडीक्षतेसंज्यातिषात्तमेत्याहवनीयं॥४६॥

मे ३

समहंप्रजयासंमयाप्रजयासंमहंरायस्योषेणसंमयारायस्योषेवसुर्व
ज्ञेवशीयाभूयासमितिप्राजेवस्वयंभूरसिञ्चेन्नोरश्मिरायुदप्रस्था
युर्मादहिवचोदेअसिवच्चोदहितनृपाअसितन्वंमेपाहीदमह
मान्योदिन्योस्येदिवोस्मादंतरिक्षादस्मादन्नाद्यादस्यप्रतिष्ठा
येद्विषंतन्नाटव्यंनिर्जनांतिनिर्जकोद्विषन्ननाटव्यइत्यादिमु
पस्थायेन्द्रिमावृतमावर्तत्रादित्यस्यावृतमन्वावर्तइतिदक्षिणवा
ऊमन्वावृत्यसव्यावृदेत्यगाहपत्यमग्नेगृहपतेसुगृहपतिरहंव

मी ३

त्य ३

याग्नेगृहपतिनाम्नया संसृगृहपतिस्त्वं मयाग्नेगृहपतिनाम्नयाः॥
 अस्त्रिनो गाहपित्या निसउरातं हि मा मस्रममुष्मादिति उन्ननामा
 त्यनि व्याहृत्य नुर्वः स्वः संकामेन गमयेत्पस्यागारमुपस्पृश्य
 यज्ञो बभूव स आबभूव स प्रजज्ञे स उवा ह्विषा उनः॥ स देवाना
 मधिपतिर्विभूव सोऽस्मानधिपतीन् ऋणो वितिज पिचातथैवा
 वम्याग्ने ब्रत पते ब्रतमवापेत्तदराकं ते नारा संय एवास्मि
 सोऽस्मीत्याहवनीये समिधमाध्वमयविस्तज्यवाचां॥१२॥ यो॥४७॥

यो हरेष्विहो नाश्रंति समानो निष्पन्नरणाश्चिदग्रे। इधमस्येव प्रस्था
 यतो मातस्योष्ठेष किंचनेत्याहवनीस्ये यो विहा माणुषसमस्य गो
 मांश्च ग्र इति त्वं जपयद्यंत ब्रह्मः संह रास्ते माहि सि यत्ते तपस्त
 स्मेत माहृहीत्यादित्यमुपस्था यतथे वा हृत्य सव्या हृदु पविश्य
 । इदं हविः प्रजननां मन्त्रस्तदशवीरसर्वगणं स्तुत्या । अर्चि सनि
 प्रजास न्य नय सनि पशु सनि लोक सनि । अग्निः प्रजां वकु जं म
 करोत्वन्नै पयोरेतो म्मसाधत्तेति पयो न हं प्रजाति का मादधि

का कौ = प्रकारिषमिति वा सं बन्धं दधि न हं सं यद्ग पतिराशिषेति यं जमा
 ननागं प्राप्नातिसमिष्टयन्नुषा सह प्रवसति जुहोति ॥१३॥ जीवतः क
 र्माणि विस्मयासेवेदपि प्रेयान्मरणांतमेकादेषु नास्ति तस्य समाप
 नमाहवनीये सर्वाणि हवींश्च नुप्रहृत्य संहाय रोमनखानि प्रेतस्या
 कृत्या ज्वंस्तस्य दक्षिणस्यां दिशि दक्षिणा प्रवणे देवो दक्षिणे देवो
 दक्षिणा प्राक् प्रवणे नवापेतवी सोतेति धृत्वा शश्वया विमृज्य स्फु
 मोन्मृज्या न्युक्ष्य प्राग्दक्षिणां दक्षिणाग्निमंतरेण गार्हपत्यं दक्षि ॥४८॥

वां विंति च चाष्टास्तादाहवनीये प्रांनिधाय गार्हपत्यं दक्षिणातो १x

एतन्निवृत्तं चोत्तमं वितो निपात्य दक्षिणतः पश्चाद्वागामतुस्तरणीम
 जां वाराहणी दक्षिणामुर्वी प्रोत्पज्जित्वा स्संज्ञमाया वाक्कोष्ठत
 उद्धृत्यान्वाहार्यपवनेकावोसौत्तवातिद्रवेत्युज्यां पाण्यो राक्षस्य प्राणा
 यतनेष्टुहिरण्यकलान्कवाग्नेवीर्मीति वपया सुखं प्रच्छाद्य दक्षि
 णे प्राणो जुहमुप नृतं सव्ये ध्रुवा मुरस्य मितो न हवली किं मे सुवि
 नासिकयोः प्राश्नि न हरणं दक्षिणे कसे प्रणीताः प्रणयनं सव्ये
 सिरसिकपालान्यष्टुग्रावाण उदरे समवत्तक्ष्मनी पार्श्वीयाः पात्र्या

स्फ्यं दहिणे पाश्चैत्तस्माजिर्नस्य उपस्ते अरणी ज्वोरिष्ठी वतोश्चोक्त
 खलमूसलेपादयाः शृण्वन्नाकटेपत्तो र्निहोत्रपाणिः त्रौता निवृत्त
 निवृत्तेन एष दाज्यो न च हर पित्वा अयं वेत्तं च मस्मादयताया नि
 चमस्य योनिः । जातवदो वस्त्वेन संसृजतां यत्र लोकः ॥ अयं वे
 त्वा मजनयदयं च मधि जायतां असौ ~~स्वयं~~ स्वा ~~ह~~
 त्पुपो हं त्यग्निनिः ॥ १५ ॥ मेन मम इति संप्रदीक्षे दत्रा जपि चासव्या
 वृतो न वेह माणाः प्रागुदं च प्रक्रमंति मृत्योः पदमित्यनुमंत्रयते ॥ ४२ ॥

दान्यामापाहिष्ठसनाचसोमेत्युदकं स्पृशंति स्तृक्कान्यामनमंनिम
 ज्जांतासंधसवमाना असावेतत्तद्वत्प्रकमुदकं जलिं प्रदायापो
 अस्मानित्युक्त्वा हतं वासः परिक्षयत च ह्युरित्यादित्यमु
 मुपस्थापकनिष्ठसर्वाः प्रत्यायं त्युदपात्रे हवी विचयवसर्वपां लो
 प्याद्दीर्गा मये निक्षयश्मन्वतीत्यन्यक्तमश्मानमग्निमुदपात्रे
 च संस्पृशंत्यर्धः शय्याहविष्य नहि तां प्रत्यूह नं कर्मणां वितानवर्जं
 मेकरात्रं त्रिरात्रं नवरात्रं वा संबयना इता निना द्वाहा निवर्द्धये

युरितिहस्माहाकोषीतकिरपरपद्मेसंसिख्यायुजासुरात्रिषयंतम
 अइतिदान्यांसङ्कीरेणोदकेनास्तीनिनिर्वाथप्रणोक्तुनेशरीराण्यो
 प्यातेस्तन्नामीतिज्ञोषेनिविधमयोछुंचस्वेतिरवातेनिश्वायो
 चमानेतिमिनिपितेवक्ष्यारणेनिखतिनेशरीरेषदश्यमानेषु
 त्रीणिषष्टिशतानिपलाशहंतानितषामावापस्थानंचत्वारिं
 शच्छिरसिग्रीवायांदशासान्वंसर्पावीकोःशतसुरसित्रिंश
 ज्जगरेविंशतिःषडृषणायाःशिश्नेचचार्युर्वोःशतंत्रिशज्जानुजंबाही॥५०॥

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

नस्क वे एकां स्येन बाहु होतु पस्वतः समन्वार खे विमं जीवेत्यः
 पदे उ मृत्यु र मृतं मन्त्रा गा विव स्वतो नान्त्र मयं ले एते पस्व वन
 स्यात् विवा नितः शयी तां रयिः सव तां नः त्रा वी पति यी श्वा रु
 ए द शान्वा धस न इति द्वादश ऊ वा यथा हनी ति द्द्वि ए मन्त्रे स
 दान्यां समी द्यां जनं सर्पि षा सन्ति नी य ऊ त्रि स्त्री णा म ही
 प्य न की मा ना री रिति सत्त सत्त मन्त्रे ए दि दि स स्मी मु ति ष्वा न
 ए स्य त इति द्वा न्यां ब्रा ह्म ण स्य द द्वि ए वा ऊ मन्वा र्ध्व नु ति षा ता ॥५१॥

नः २

ति २

स ३

सुमंत्रयतेननुहोवाउलुमनद्यानहतंवासःकांस्यश्चदक्षिणादक्षिणतोवित्रं
निवर्त्तद्विमिश्रक्तेनप्रत्येनाप्रदक्षिणंनिःपयेतिप्रत्येनसिपरिधिक
मी॥१६॥रुद्रंगवावायजतेस्वस्त्ययनायशूत्रगवद्व्यासहतेष्टुपक्ष
उपोषाप्रत्येनहन्नेप्रागुदीच्यादिश्यग्निंमथित्वाप्रांचप्रणीयपुर
स्तात्यजाशशाखापलाशांनिखायतस्याउत्तरतःपशुमुपस्थाप्य
रुद्रायत्वाजुष्टमुपर्करोमिरुद्रायत्वाजुष्टंप्रोहतामिरुद्रायत्वाजु
ष्टंनियुनज्मीतिनियुनक्तिपलाशाशाखायांपर्यग्निस्तमुदचंनयं

नमस्तितं संस्तु पयंति प्राक्शिरसमुदक्कादं प्रत्यक्षिरसवो देसादमर
 वमा एयं त्यशु मयि मत्ततो रोमा पक्षिरा हते। अग्निर्म तस्मादेन
 सोजातवेदाः प्रमुंचउस्वाहेति रवमाणे जुहोति वपा यामुहृत्य प्र
 ह्नात्यश्वीन्तो अपयित्वा निवायेदिस्य शिवं शिवमिति त्रिः
 पर्युह्य ज्या कर्तुं जुहोति ॥१७॥ याती रश्च निपद्यते हं विश्वर
 णी ३ इति। तां च दृतस्य धमूरया युजे समर्द्धमरुं स्वाहा। यस्ये रंस
 वंति मीमं हवामहे सामकांका मपतिः प्रयच्छउ स्वाहेति द्वितीया ॥५२॥
 श्रीर

मग्नेरथिव्याऽधिपतइतिचतीयां प्रजापतइतिचतुर्थीं त्रीणिपजा
शापलाशानिमध्यमानिसंरज्जोपस्तीर्यवपामवक्षसयामिवाय
यावतामहमीशोयावंतोमेऽप्रमात्याः॥ तेभ्यस्त्वादेववंदेतन्यो नो
देवमृत्वा त्वदातयितरं त्वदमातरं द्योस्तपिता एथिवीमाता
तस्यैतादृर्वेनवायवावीयपशुपतयउग्रायदेवायमहातदेवाय
रुद्रायशानायशनयेस्वाहेतिवपां ऊवातु प्रहरति पलाशा
निवपाश्चपाणिषा वदन्नायातप्रतिदर्शयस्वाहेत्युत्तरामाज्या

ऊर्तिं कृत्वा तथैव पर्युक्ष्यति पश्चिमे ग्लोस्त्वा त्रीपाकं श्रपयित्यु
 त्रतो वद्वानानि स्त्वा त्रीपाकं हृषंसमाभ्यमिति संनिनीय शंयोः
 शंयोरिति त्रिंपर्युक्ष्य जुहोति ॥ १२ ॥ नवाय स्वाहा शर्वाय स्वाहा
 रुद्राय स्वाहे शानाय स्वाहा नये स्विष्टते स्वाहेति तथैव पर्यु
 क्ष्यता न्यवसंनिनीया गोपश्चिम नवान्ये स्वाहा शर्वाण्ये
 स्वाहा रुद्राण्ये स्वाहे नो शान्ये स्वाहा ग्राण्ये स्वाहेति समानं
 पर्युक्ष्य षण्णो विरुहनात्यजानि प्रागुदं चोनिधयत शुजो ॥ १३ ॥

हितमिश्रमूवध्यमवधमयसुसनेनान्योनुदिशत्यबोषिणः प्रतिबोषिणः
 संबोषिणो विचिन्वत्यः असनाः क्रव्यादेष्वबोनागस्तंजुषध्वं स्वाहेति
 यजमानश्चोपतिष्ठते ॥१९॥ नृपते नृव पात नृवन पात नृत पात नृतानां
 पात महाता नृतस्य पात मूलनो द्विपादश्चतुष्पदश्च पञ्चावमूलनश्च
 द्विपदश्च चतुष्पदश्च पशून्योस्मां देष्टव्यं वयं दिशोऽपराधोऽसि
 स्यायोऽधिना मे न तस्यातधुनूदयं मन इषवश्चतुर्विसर्गस्तं
 चातथा वदनमस्तन्नस्तु सोमस्त्वा वतु मामाहिंसीः । या वरणे

पतयतो वृको जंजना विवमसु देवस्य पुत्राभ्यां च वृत्रावीभ्यां नमः॥
 कपुशये मारु प्रायात पितरि मारु प्रायस्ति रधन्व इति नस्तत्ता
 निवसेदहिणो षाकरणं प्रोहणं पर्यग्निकरणं नित्यावृत्यः पांशु
 बंधि क्यः पलाशशस्येति देवतायेव पां देवताये हविः स्विष्टकृतात्
 यान्येषां पशूनामाग्नेयः सोम्यश्चाजानागो देवतायेव पां देव
 ताये हविः स्विष्टकृते वाज्या ऊतिश्चानुमतये स्वात्नीपाकानां॥
 ॥२०॥ पलध्यां नवत्याचार्यस्तचिकश्चसुरो राजास्मातक्रः प्रि॥ ५४॥

वा ३

य इत्थं दम्भुस्वः प्राप्नुस्वोवा (अहं वरुणसाह नानां विद्वतामिव स्तुत्यः ॥
इदं तमधितिष्ठामि (युष्मां अभिदासतीति कुर्वन् मध्यास्ते धितिष्ठती
ति विराजो दोहोसि विराजो दोहमन्नीयमपि पद्याये विराजो दोह
इति पाद्यं प्रतिगृह्यर्घ्यमित्यक्तो पः प्रतिगृह्याचमनीयमित्यक्तश्चा
पोरिष्टीनिस्तिष्ठतिरेकिकयाचम्य मधुपर्कं इत्यक्तो यथा प्रा
ज्ञानं तथा प्रतीह्य तथा प्रतिगृह्यैकानि स गशसे ब्रह्मवर्चसा य
ति विकारः प्रतिगृह्यसव्ये पाणोत्तवांगुष्ठेनोपकनिष्ठिकया च

सर्वार्थादुपपन्नं ह्यसर्वार्थं कां स्यस्य निजिपतिवत्सकस्वाग्रिराजानो
 न ह्ययंचित्तिपितरस्वायमराजानो न ह्ययंचित्तिदक्षिणाद्वादिहिणा
 र्थः प्रादित्यास्त्वावरुणराजानो न ह्ययंचित्तिपश्चादपिश्चादेरुद्रास्त्रे
 इराजानो न ह्ययंचित्तिफित्तशार्द्धा उत्तरादेर्विश्वेवा देवाः प्रजापति
 राजानो न ह्ययंचित्तिमध्याह्नं सत्तसत्तमंत्रेण विद्विस्त्वस्मी
 प्रहव्याहतिभिस्तिस्त्रिभिरकैकया प्रथयानुपायवत्रुर्थं ब्राह्मण
 यो छिष्टदानं सर्वपानं वायो वा न्यवहरणं शंनो देवीयानिश्चतस्त्वं ॥ ५५ ॥

भिरुरो निमृश्य समानै प्राणसंभारि नैमुखविमार्जनं चाणाः प्रवदन्ना
 त्समी गोरित्क कर्तुं कुरुते माता रुमाणा मिनिज पिचो मुसुजत
 न न एण्यचिति वा कर्तुः पाद्यमर्वा मावमनीयं मधुपर्कगोरिति
 वेदाय तवेदयेत ॥ २१ ॥ ७ ॥ इति शाखायन सूत्रे चतुर्थः अध्यायः ॥ ७ ॥
 आर्षेयान्यूनो नृवानानृचिजो वृणीत सोमनयह्यमाणश्च
 उरः सर्वा न्यायं दमामि देवा ब्रह्मेत्युपांशुत्वं मानुषो वायुर्मिदे
 विधियुस्त्वं मानुषः प्रजापतिर्मिदेवः सदस्यस्त्वं मानुषस्ततो मे दे

२ ष इत्युच्चै रेवं सर्वा नादित्यो मे देव उक्ता तात्वं मानुषो मिर्मे देवो होता त्वं मानु २

व्याहोत्रां सिनोयूयमानुषाः॥ नर्गमिवाचो नद्रं मेवोत्ततिं मेवोरे
 श्रियं मेवोरोयशो मेवोरोमयिनर्गमयि नद्रं मयि न्तिर्मयि श्रीर्मयि
 यश इति ह तो जपित्वा कञ्चिन्नाहीनानु देयन्यस्ता चिज्यं नीत दहिणा
~~यशो~~ नामन्यतम इति पृष्ट्वा प्रतिष्ठ एति प्रस्था च एवा॥ १॥ प्राची
 न प्रवणं देव जेयं नं प्रागुदक्य वणं यज्ञकामस्यानुक वन्यत्र हाता
 हवनीयं मानित्यम पश्चपन्नेत ब्रह्मवर्चसकामस्य शुद्धप ह्नेदीहा उ
 एन ह त्रेसमापनं च॥ २॥ ॥ प्रपराङ्गे दीक्षणीया ग्रा विष्मवीक्षिणी॥ ५६॥

एमासीविकारः पंचदशसामिधनीकोपांशुहविर्विराजोस्विष्टतानि
 त्विवोपकृतोयं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उद्वमशीयेत्पात्रास्ते धंय
 जमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उद्वमशीयेत्पात्रास्तद्वत्पात्रिषां स्नानद्वारा
 यांस्तुक्तवाकेव प्राक्तात्रीये सवनिक्याः छरोनाशोनायानस्तुक्तवाके
 यजमानस्य नामगृह्णाति प्राक्सवनीयात्पुत्रीसंयाज्जांतां अध्वर्युमन्वा
 हन्योऽह्नूणां निजुक्यं तां यजमानं मनो मे मनसा दीहतां वां श्रेवा
 वा दीहतां प्राणे मे प्राणे न दीहतां चक्षु मे चक्षुषा दीहतां श्रोत्रं मे श्रोत्रे

भा १

एदीहतामिस्याऊतीबीजुऊद्वेकदीहोचोपस्थानंममोदीहामुपेमीत्या
हवनीयंवाचंदीहामुपेमीतिगाहपस्यंप्राणंहोदीमुपेमीतिदहि
एगामिमपरिमितादीहामुपेमीतिगाहपस्यंप्राणंहोदीमुपेमीतिदहि
स्वस्तिमग्निसोमंसवितास्वायेनादितिचरुणोस्वस्तिनःपथ्यासुस्व
स्तिरिध्वमेनयानेचंपारयचंसोमप्रविक्रितोयातेध्वमानिहविष्वा
तस्मविबुर्वारण्यइमाविष्वाजातानिसुत्रामासमहीमृषुपैवदश
सामिधनीकापांशुपाहविनिष्पिमाणा नवतस्त्वांचित्रश्रवस्तमय ॥ ५७ ॥

दाहिष्ठमितिस्विष्टतः त्रांश्चंताच॥५॥ क्रीत्वा राजानमाध्वयत्राक
 टे सोमाय पर्युधिमाणयेत्युक्तो न द्रादनि श्रेयः प्रेयः ब्रह्मस्यतिः पुर एता
 तेऽश्वस्तः प्रथेयमस्य वरः प्रायधियाः प्रारेशः कृन्तु एतुर्हि सर्ववीर इत्यं
 तारणवर्त्तनीतिष्ठन्नन्त्येमां धियांश्चिन्तमाणस्य वनेऽव्यं तदिहं सो
 मया स्मरति च तस्मान्नुस्यन्तं तारणवर्त्तनीशालामग्रेण शक
 तमपेक्ष्य प्रपादयंति शमानं येन व्रजे युस्तेनानुसमिष्याद्याते
 धर्ममनिहविषेत्पुनः प्रपद्याग्रेण हवनीयं दक्षिणेण तिष्ठन्नागां वै देइति

पृ३

परिधयोपस्पृश्योऽन्यतेमदंतीनिरुदकाद्यातज्जुह्वमाग्नीषोमप्रणया
 नात्॥६॥आतिथ्याविस्मवीष्टिःपिणामासीविकाराविस्मोनुकंप्रतदि
 स्मृहतिारंविनरथंस्त्वास्वश्चइतिस्विष्टतोनिमंथनीयाश्वास
 नैहविश्रुपांश्चुहविरिजांता॥७॥८॥उपस्पृश्यसर्वंअनाक्षमस्य
 नाक्षुषांदवानामोजोननिशंसिपाअननिशस्तेभ्यमंजसासत्यमु
 पजेषंसुवितेमाक्षइतिसहिराणांश्चेवमाज्यंपात्रीस्त्वंबहिषासं
 न्रंतावनम्रंसमवमृश्योपस्पृश्याग्रेणाहवनीर्यंपरीत्यांश्चनुपस्प॥५८॥

स्मजिगा३

त्रां ताराजानमायाययंति। अंशु रंशुष्टे देवसोमायायतामिंद्रायिक
 धनविदे। अत्र न्यमिंद्रः पायतामात्वमिंद्रायथायस्व। अथायथास्मा
 म्पत्नीस्व न्यामेधयास्वस्मिते देवसोमस्तुत्यामुदचमनीयेतियमादि
 न्या अंशुमायाययंति यम हिति हितयः पिबंति ते न ने राजा वन
 णो बृहस्पतिरायाययंनु वनस्य गापा इत्युरांस्य निमृश्योपस्यश्य
 दहिणो तानान्याणीन्प्रस्तरे निक्षय निद्रुवते सव्योत्तानानपराक्षेप
 षारायः प्रेषेजगायस्ततमृतवादिन्योनमोवादा दृष्टिवीन्यामित्या

निष्पद्यन् प्रवृत्त्युपसर्गपक्षसिद्धिं संस्थितायां ॥ टी ॥ प्रवर्गः प्रथमयज्ञो विम
 ल्यः श्रोत्रियस्योत्तराणां गार्हपत्यं माहावीरपात्रेषु साद्यमानेषु सर्वथा
 दाराशास्त्रां प्रपद्योत्तराणां हवनीयं शशिपात्रेषु विचगत्वा पश्चादुत्पाप
 विशयहोतारनिष्ठुहीत्युक्तो नवानमेकेकांसप्रवणवामनिष्ठोति ॥ ब्र
 ह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुवो विनः प्रावः ॥ सबुद्ध्या उपमा
 ऽस्य विष्ठाः सतश्च यानि मसतः ॥ यानि मसतः ॥ श्वविवः ॥ इयं पित्रो
 राष्ट्रे द्रव्येने प्रथमा यजनुषे नुमनेष्टः ॥ तस्मा एतं सुरुवं दारमर्ह्यं वमं ॥

त्रा ३

५२॥

श्रींतिप्रथमस्यधर्मस्यः। अनित्यं देवं सवितारमो एषोः कविक्रुद्धमन्त्रीमिसत्यस
 वं नैरत्नधर्ममनिप्रियं। नतिकवित्रुर्धायस्यामतिनी। अदिक्तसर्वीमनिदि
 हिरण्यपातिरमि। मीतसुक्रुः। तपास्वस्वपास्वरितिकं जंतियमिति वि
 नेज्यमाने संसीदस्वेति साद्यमाने नवानो अग्रे सुमनास्तपोष्यनेयो
 नः स नुत्य इत्यंगारुपाद्यमाने शुल्ल एव पाज इति पदपरित्वा गि
 र्वाणाधिक्योः। सुक्रंतं अहं निर्वर्त्तनं पतंगमर्कं स्वके इत्यस्येति स्त
 के पवित्रं त इति देवित्यवित्रं क्षिपणं। अतन्वत ब्रह्मैवातेन व प्रवाणं शु वि

अतः रायवो विवक्षणां त्रिराङ्गानामसुखस्य मन्वतायं वेन इति सूक्तं न
 के सुपर्णमित्युद्धृत्य गणानां त्वतिस्तुक्तं बह्वदेम विदथे सुवीरा इति वी
 रुकामाये वीरं ध्यायात् काराधदिति नवानो विद्यामिस्तुति निरिति ति
 स्त्रः प्रातय विवाणेति सर्वाहस्तुक्तमाभातीत्यपराक्ते सर्वमीनेष्टा वीय
 मुञ्च्यवावमुत्तमां परिशिष्टरुचिर्त्तुमर्हत्युक्तेस्तुतदित्यभिष्टु
 त्योत्रमया परिष्मयोपस्थोऽष्टायावकाशानामनुवाकेन माह्वी
 सुपुष्ठायोपस्थोपविशति ॥ ५॥ ७॥ उपक्रम इति गत्यात्कथमा ॥ ६॥

नाथां हि ^३ एष ~~स्व~~ती त्यायत्यामनिचादेवसवितरित्यनिधीयमानाय
 समीवसंस्वं ~~स्व~~ इवेत्युपसृज्यमानायोस्तेस्तनइतिस्तनंवसे य२
 निपद्यमानेगोरमीमेदित्युन्नीयमानेनमसेऽपसीदतसंजा
 नानाइत्युपसीदंति। दोहेनगांडु हंतिसहादत्रानिरात्मन्वत्। स
 मिधेऽग्निरश्विनातसोवां वर्म ~~॥~~ अथतंडुह्यांतगावोवृषयो
 ह्यधनवोदस्त्रामदंतिकारवः। समिधोऽग्निर्वृषणायिर्दिवस्त
 सोवमेदुध्यांतवामिषमधुवयंहिवां उरुतमासोऽश्विना ह्वा य२

य १

महेसधमादुकारवस्तु प्रहृतममिति द्वयमानायामधुन उक्ति
 षड्ब्रह्मणस्य तदित्युक्तिस्तु पद्वपयसागाधुगोष्ठमात्रमेसिं
 चपयउस्त्रियायाः। विनाकमस्वयसवितादसूनाअनुद्यावाएथि
 वीसुप्रणीतइत्याक्षयमाणयोः पयसोरास्ततेसिंचतस्त्रियमा
 न्ननमश्चिनाक्षिषिरित्यासिच्यमानयोडरुष्यदेवःसविता
 हिरण्येत्कथम्यमानेकर्मविपरीसिद्यथाकर्मप्रोउन्नहण
 स्पतिरितिप्रब्रंजस्तुनाकेस्तुपक्षमित्यनुसंयक्तोतृषदनउयवि॥५१॥

ल्यु१

त१

श्यवर्मस्य यजेत्तु नापि बतं तावां वर्मो न हतिस्त्वे होता प्र वाम
 धर्युश्चरति प्रयस्वान् (मध्वेऽथ स्यान्विना तनाया वीतं पातं प
 यस्व उस्त्रिया या इति समस्ता न्यां वषट् तत्तय वर्मस्याग्ने वीहीत्य
 नुवष कुरोतीति इव कुरीत्या परा क्लेस्ये पिबतं य उस्त्रिया स्वा
 कृतं वृत्तं पयोयं सुवाम विना नाग आगतं मध्वी धत्तरा विदथ
 स्य सत्पतीतस्य वर्मो पिबतं रोचान दिव इति समस्ता न्यां वष
 इत्यतयेवानुवष कृत्य स्वाहा तत्तयः सुविदीव सुवामायाः

५२
 ६२
 शिनोश्चमसो देवपानस्तमीविश्वेऽमृतसोऽनुषाणां गंधर्वस्य प्रत्या
 ५२
 ६२
 न्नारिहंतीत्यभिष्टुत्यसखेसखायमित्यायति गंधर्व इच्छेति साद्य
 माने तं ह्यमिच्छेति प्रागायिकामावर्ष्यति हविर्हविष्म इति पुराहो
 मात्प्राणमहो हाउः प्रह्यहो यजमानस्य दधिद्वामिचकृतं हवि
 र्मधु हविरिद्र तमेग्रा वश्या मते देवधर्ममधुमाता वाजवतः पित्र
 मात इति नृपं त्रः संसाद्य मानुषमहावीरपात्रे प्रायस्मिन्सप्त
 वासवा राहंति सव्यारुहः। शपिहि दीवः श्रुतमह इन्द्रस्य बार्मी ॥ ६२ ॥

तिथिरित्यनिष्ठुत्यस्त्यवसादिति परिध्वयोपशयोस्तु न्यतेस्तुत्येवाहं व्याप्री
 धीयेप्रवर्ग्यस्तुतवहिष्यवमानेमाध्यांदिनेवप्रस्तरेनिष्ठुत्य॥१०॥
 उपसदावरंतिसप्रवर्ग्येष्वर्ग्यं संस्थाप्योपसद्यायतिस्वीकृतेतिस्त्रः
 सामिधेनीरनवानामकेकांसप्रणवांत्रिस्त्रिंशहेमांमेष्टमेष्टमिधमि
 तितिस्रोपराक्तेतृतीयेनक्षत्रस्यावचनेनोत्तरांसंधय्यावस्यत्यग्निमा
 वहसोममावहविष्णुमावहेतिप्रणवेष्टसंधयस्तुगादापनेनस्तु
 वावादायोपांशुयजत्यग्निर्ब्रह्मणियउग्रद्वर्त्तसोमक्रतुनिरषाहं

युक्तयः रव्यायतमुस्तो तारो यावद्वारिष्टं कुया द्विपर्यासो पराह्वेया ज्योति
 रोनुवाक्यानामि मां प्रश्ने समिधमिति द्वितीये हनिष्ववाह्वेति स्त्रः सा
 मिधनीरुपसद्यायत्यसह्वेयथा प्रथमे तथा च तीये स्वकाजस्तवि
 वद्धैरेन्नहस्ववी विपर्यास उपवसद्ये प्रातरु ने चरणे संस्थाप्य ॥११॥
 अग्निप्रणयनमप्रवर्गो मिहावीरपात्राद्वासनं सप्रवर्गो तत्र प्रस्तो
 ता सामगायंति तत्र होत्रे निधनोपायो व्याख्यातमग्निप्रणयनं ॥
 ॥१२॥ हविर्द्विप्रवर्तनमिंत्रितो दक्षिणस्य हविर्द्विप्रवर्तनस्योत्रं वत्सो ॥१३॥
 या

वा ४

नरस्य च दक्षिणमंतरणतिष्ठन् विद्वान् नान्यां प्रवर्त्यमानान्यामित्यु-
क्तः ॥ अथेतो जन्यं नयमन्यजन्यं च वृत्रहन् नपचवक्ता अहसातति
दक्षिणेन प्रपद्ये न प्रच्यंवं लोकमपास्य प्रेतां यज्ञस्येतितिष्ठन्त
न्ययद्यानः पृथिवी इमंतयोरिद्वुत वद्यमेडावति दक्षिणस्योत्तरं
वत्सोपनिश्रितो नुसंयन्नधिद्वयोरितिष्ठथाधीयमाने विश्वा दि३
रूपाणि प्रतीतिपरिशीयमाणयोरावापुपस्थमितिजन्यस्थ
योः कर्मविषयी स यथा कर्मपरिचागिर्वण इति परिधस्यय

69
वृत्तिश्च प्रथमामन्यवो वत्तस्त्वित्येव सृज्यते ॥१३॥ मिते पुयत्तागारे यमी ॥६४॥
षोमो प्रणयंति तत्प्रनृत्यान् बंध्यायाः संस्तुनादंतरे वाचा लोको रो
तीर्थेति न प्रपद्योत्तराणां ग्रीधीयं विष्मं सदश्च गचोत्तराणां ध्वर
यज्ञपात्राणि च सर्वया दारात्तालां प्रपद्यतां लामुखी यस्य पद्मा
उपविश्या ग्रीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामित्युक्तः सार्वीहिदि
व प्रथमायपि त्रेवष्माणि मास्मे वरिमाण मास्मे ॥ अथास्मभ्यं
सवितः सवताति दिवेदिव प्रासुवाभिरिपद्य इत्यासीनो नृचो ॥६५॥

तिस्रब्रह्मणस्पतेप्रेतब्रह्मणस्पतिहोतादेवउपचाग्रइतिचोक्ततानांगम
 मादधइतिगर्भकामायेगर्भंधायाउत्तरणसदोतुसंयन्ताग्नीध्रीये
 त्रिंनिदधत्यग्नेजुषस्वेत्याहुतोहूयमानायामुत्तरणाग्निंसोमाजिगा
 तीतितिस्रोनुसंयन्तुपित्रियमित्याहवनीयेहूयमानायांतमस्यसजेति
 प्रपाद्यमानेतश्चप्रागाइत्यनुप्रपद्यदहिणोहूविद्धिनैसजनिंसंनु
 त्ररतोतादहिणातिष्ठन्नाहुनोनयोनिंगणानांवास्तन्नाघामे
 वावंदस्वेतिपरिक्षयसव्याहूविद्धिनित्याहवस्यांदायुपविशत्यपर

न ३

४२

याद्वारा प्रपाद्यमानेनु समेति होता समान मनुव वनं दक्षिणावदप
 ६५ दयाद्वारानिष्क्रम्य स्वयं उत्तरेण हविर्दनिगत्वा तत्रैवोपविशति ॥
 ॥१४॥ अग्नीषामीत्यणोपसेवेथे पशुनायजत रूपायाज्यमानाये
 युक्तो जंतित्वा मित्यन्वा हो द्वियमाणायैत्युक्त उद्धयस्त्ववनस्य त समि
 ॥३॥ द्रस्य अयूमाणाः पुरस्तात्ति जायत ज द्यं जं पुणं ऋद्धे निः परिबीयमा
 णायैत्युक्तो युवास्तु वासा इति परिधाय तिष्ठन्वा हग्निमंथनीपाय
 से नयत इति परिधाय समीधे नीरन्वा ह्यपशुदेवतामावाह्यानंतरं वनस्पति ॥ १५ ॥

मध्वर्यसंमृश्यतिष्ठति मित्रावरुणयोस्त्वाप्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रयच्छामि
यज्ञस्यारिष्यादिति यजमानो मित्रावरुणाय दंजं प्रयच्छति तानेव म
त्रेण यथाथं प्रतिगृह्य दक्षिणेन होतारं दक्षिणावत्सर्वः प्रतिपद्यत उ
त्तारण हविर्दक्षिणेनानीधीयं धिष्ण्य सर्वया दारासुदप्रपद्य
स्वस्य धिष्ण्य पश्चादुपविश्येकादश प्रयानान्यजनि ॥१५॥
प्रिषामित्रावरुणस्य सप्रिषेव उरारानुवाक्यास्तथा नुवचना निप्र
हाणस्तिष्ठन् दंजे पराक्रम्यैधः प्रथेत्युक्ता हाताय ह दग्निं समिधे

66

तिप्रेष्यर्थाप्रियः प्रयाजयान्यायदापेयोयजमानः समिद्धोऽथ मनु
 वष इति वा सर्वेषां स्वात्तु नाराज्ञं सीतत्प्रयाजस्य दशमिश्चरित्वा
 पर्यग्नय इत्युक्तो ग्निर्होतानोऽध्वर इति तिस्रो न्या होपप्रेष्य होतरित्यु
 क्तो जिदग्निमित्युपप्रेषमा होक्तु उपप्रेषो द्विगुं होता ॥ १६ ॥ देव्याः
 शसमितास्तु तव मनुष्याऽनरध्वसुपनयत मेध्याङ्गः प्राशासानामेधं र३
 पतिन्मां मेधं प्रास्मऽग्निं नरतस्त्राणी तव हि रन्वे नं माता मन्यता
 मनुपितानुभ्रातानुसृग ज्योतिस्सखा ससृध्यः ॥ उदीचीनां प्रस्य ॥ १७ ॥

पदोनिधत्तामूर्ध्वचक्षुर्मयतावातप्राणमन्ववस्तु जतदं तरिहमस्तुंदिशः
 श्रोत्रं पृथिवीशरीरं एकस्मस्यचवमाछतात्ताम्यात्रपिनासोवपापु
 सिवदतादंतरेवोष्माणंवारयक्ष्मतात्रयेनमस्यवहःतएतुतात्प्रशासावा
 कुराजादोषणीकश्यपेवांसाछिद्रेश्रोणीकवषोरुस्त्रेपणाछीवताप
 ष्चिंरातिरस्यवंक्रयसाप्रनुष्योव्यावयताकात्रंगात्रस्यानूनंतए
 तातु।नवध्यगोहंपार्थिवखनतातु।अस्त्रारक्षःसंस्तुजतातु।वनिष्पु
 मस्यमाराविष्टोरुकंमन्यमानानैहस्ताकतनायरवितारवमि

सु२

क४

म३

तार इत्यदिगो नवम उद्धासो द्विगो शमी धं सु रा मी रा मी धं रा मी धं म
 म द्विगो ३ इति त्रिः पश्चिम यो पांशु ज पत्क नाव पा पश्चेति न पशुं स ह
 ६७ शमान मी हेत एष दा ज्या बे ह एं प्रा पश्चित्त म्ब वं वा ये स्म वी जु पत् ॥
 ॥१७॥ लोकै न्य इत्युक्तो जुषस्व स प्रथस्त म मिमं नो य ह मिति वस्व
 मन्वा स्त्वा ह जति न्य इत्युक्तो होता पय ह द मिश्चा ह ज स्येति प्रे
 थत्या प्रीण मुत्त माया ज्यां तार एते त मं प्रया ज वं पां च वा ग्य मर्न ना
 ज्य भागो य जति वृधन्वो तो वा दा शी पो ल्य मा सिक्ता नि ग मा स्तेषु निग ॥ ६७ ॥

स ३

उतो न प्रैषेष्मन्नीषो मा विममिति वपयाः पुरोनुवाक्या होता यक्षदन्नीषो
मा विमिति प्रैषो युवमेतानीति याज्या यथा प्रपन्नमुपनिष्क्रमेद मा पठति
नृचनया चाल उपस्थे श्यो ज्यते ॥ १८ ॥ पञ्च पुरोलाशा पामंत्रिता कामी
धीय सुत्तरेण होतुः स गत्वा यथा विष्णुमुपविशतः पश्चर्था निविश
वा दथे साध्यंति पुरोलाशः स्विष्टकर्मसंवायय उच्यते मन्त्रेण नानि
निगमाः संति पष्ठंतत्रोवाद्यमानानामन्नीषो मा यो अष्टेति उ
रोलाशास्य पुरोनुवाक्या होता यक्षदन्नीषो मा विमिति प्रैषो न्नी

ना ३

षोमस्यैतमिति याज्येनामग्न इति स्विष्टततः पुरोनुवाक्या होताय
 हृदि ग्निं पुरोनाशस्येति प्रेषो ग्निं सुदीति मिति याज्येनामुपहृत्य
 पशुना चरंति मनोतायि हविष इत्युक्तं स्रग्धमे प्रथमो मनोतति मनो
 तास्तुक्तमन्वाहानी षोमाय अङ्गति मिति पञ्चोः पुरोनुवाक्या होता
 यस्तदानी षोमाविति प्रोषानी षोमा हविष इत्युक्तं वेयाज्यायावि ३३
 रमत्यावसा होमाद्वातवषट्कुरोति देवेभ्यो वनस्पत इति वनस्पते पुरो
 नुवाक्या होताय हृदं नस्पति मिति प्रोषावनस्पतरश्नानायति याज्या ॥ ६८ ॥

पि प्रीहि देवानिति स्विष्टकृतः पुरोनुवाक्या होता यज्ञदग्निं स्विष्टकृत
 तमिति प्रेषो निगदाया ज्योत्स्नामुपकुर्येकादशानुयाज्या न्यनति ॥
 ॥१२॥ देवं बर्हिः सु देवं द विरित्येवानं प्रथयति यथा वा नुमस्ति न ३
 सुतथा यजत्यष्टमनवमां वं तरणा गते देवो वनस्पतिर्वसुवन
 वस्तु ध्ययस्य वे उ देवं बर्हिर्वारितीनां वस्तु वने वस्तु ध्ययस्य वे
 सुस्तक्ता प्रेषेत्कृत्वा निमघा हातारमिति स्तुतवाक प्रेषमाह
 स्तोमिकं सवनीत्यशं योरुक्तेयथा प्रपन्नमुपनिष्क्रम्योऽस्तु

तमेत्रावरुणं त्रातां होतागचापत्रीसंघाज्जातं नक्तं संस्थापय
 तिसंस्थापयति ॥२०॥ ॥ इति शांखायनसूत्रे पंचम्योध्यायः ॥६॥
 ॥ ॥ व्याख्यातो ग्रीष्मोमीयः प्रक्षतिं प्रक्षमाषमास्नातं मंत्राणां
 प्रक्षतियथार्थमुत्तरस्यां ततावर्षविकारस्योत्पत्तिरूपेणाननिक्ष
 नाच्छ्रविकारमूहं बुवतस्तद्वुविकारो न विद्यत इत्यजमाना
 भ्यां यजमानेऽप्यामेधपतये मेधपतिन्योऽपि क्षेमेधसनाददा
 दन्धस्तु यसंच यसदधसं न ददहमिति वारजीयांसा विवरा ॥६९॥

तामरीकमं २

नीयसद्वाग्रभीदग्रभीष्ठरवीवृधंतावीवृधंताश्यासुर्लंध्यासुं
रवीकर्मैतत्सर्थं नेदाद्यवृविकारोवर्हिश्चिह्नश्चोत्रं प्राणोऽसुस्त्रि
निरुष्माज्ञानिनामानि रूपेनं शालाका कश्यपाकवषास्त्रेकपणो
विध्यागाहमस्नेतियथासमाप्तांततोदनासंदेहेचरोषत्तान्य
सर्वाण्यायनिगदाश्चैकधैकधरः षड्विंशतिः षड्विंशतिः समासेन
वैषसंबान्याय एकदवतदि देवलयाश्च ब्रह्मवत्सुवन्मिथुनेषु
समान्यामथन्यतरस्यामावत्यकारणसंधमनं देवतायानाम्

रिति ३

७०
 ध्येयस्य स्वरदेहि देवत्यस्य सत्तद्धर्म्यपशुने दस्तपस्थाश्चोदगयन
 स्याद्यंतायातेन्द्राणा निरुद्धपशुबंधः सांवसारावाका म्याबहवो नि
 प्रणयनादयो हृदयस्तज्जातः पञ्चवोग्रीषोमीयसवनीत्योपरि
 हार्थना विष्णुवीर्यस्यमाणस्य निर्व्वनं वा शिषामन्यत्र रात्री
 षोमीयास्तुक्त्वाकेनाम्यष्टांगं प्रातरनुवा
 कप्रवृत्त्यादिप्रदिष्टानि शास्त्रानुवचनयोः सूक्तान्येकां प्रतीया
 दन्यत्र ॥ १ ॥ महारात्रे प्रातरनुवाकायां मंत्रितो ग्रेण मीध्रीयं धिष्णं ॥ ७० ॥

मुप२

तिष्ठन्प्रपद्ये जपति नमः प्रपद्ये नमः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये नमः स्वः प्रप
द्युः प्रपद्ये वासुदेवं प्रपद्ये मनोयजुः प्रपद्ये सामं प्राणं प्रपद्ये चक्षुः
प्रपद्ये नमो देवेभ्यो नमो देवताभ्यो नमो महतादिवायुन
मो गंधर्वाभ्यो नमः सर्पदेवजनेभ्यो नमो नृताय नमो न
विष्यते नमः पितृभ्यः प्रति नमस्कारो नमो वोपिनमो दिक्षो
यथारूपं तिष्ठते ॥ २॥ ७॥ ॥ प्राच्यां मे प्राच्यादिक्षिण्यश्च चंद्र
श्चाधिपती सूर्यश्च यमश्च मेतास्येदिक्षः पातां सूर्यं च चंद्रं च स

देवतानामृद्धतु योनो तो निदासतीति प्राची^मस्यां मे दक्षिणस्यां दिशि
~~ममश्च मृत्युश्चापि पृथग्यमममृत्युश्चामेतत्स्येदिशः पातां य~~
 मश्च मृत्युश्चापि पृथग्यमममृत्युश्चामेतत्स्येदिशः पातां यमं
 च मृत्युं च सा देवतानामृद्धतु योनो तो निदासतीति दक्षिणाम
 स्यां मे प्रतीच्यां दिशि मित्रश्च वरुणश्चापि पृथग्यमममृत्युश्चामेतत्स्येदिशः पातां
 मित्रं च वरुणं च सा देवतानामृद्धतु योनो तो निदासतीति प्राची^मस्यां मे दक्षिणस्यां दिशि
 सोमश्च रु॥ ७९॥

३॥ अथ पती सोमश्च रुद्रश्च। मेतस्येदिशः पातां सोमं वरुणं
 वसुदेवतानामृच्छुः। उया नो तो निदासतीति सव्या वृद्धी च।
 मस्यां मज्जधीर्पादिशि बृहस्पतिश्च। अथ पती बृहस्पति
 श्च। अथ मेतस्येदिशः पातां बृहस्पतिं च। अथ वसुदेवतानामृच्छुः
 उयो नो तो निदासतीति प्रादुर्ध्वमस्मिन्नेन्द्रं तस्मिन्नेवायुश्च
 वृष्टिश्च। अथ पती वायुश्च वृष्टिश्च। मेतस्येदिशः पातां वायुं च
 वृष्टिं च। वसुदेवतानामृच्छुः। उया नो तो निदासतीत्यंतस्मिन्नेन्द्रं

७२
 स्यांमेष्टयिद्यामनिश्चान्तंवाधिपतीअग्निश्चान्तंवामेतास्येदिनाः
 मातामग्निंवा नं चसदवतानामृच्छुत्तानो तोनिदासतीति
 दयिवीबृहदथंतरामज्जुवामदेवमात्मायज्ञायतीत्यं प्रति
 षाभूरहंभुवरहंस्वरहमश्माहमश्माषणःसुत्रामाणमिति
 जपित्वादह्निणावदानीधीत्यन्तुर्वस्वःस्वाहाग्रयेस्वाहा
 षसेस्वाहाधिन्यांस्वाहासरस्वत्येस्वाहाजुषाणानिमहं सि
 सवतान्याजस्यव्यंभुस्वाहेतिस्क्रवेण ऊचासव्यावृद्धविदनिवोः॥७२॥

म जि ४

सर्वस्यां दार्युपविशति देवेभ्यः प्रातया विन्यदमुक्तो हित्तत्यमध्यमया
वाचा प्रातरनुवाकमन्वाहनीति पदानि समस्य पूङ्गिनामवस्येवा
भ्यां प्रत्युयादापारेवतीरन्त्या ॥३॥ ७॥ प्राग्नेयं गायत्रं क्रतु
मुपप्रयंतो अर्धरं मीने पुरोहितमग्निं हतं हणी महेश्वं नत्वेति ह
राजुषस्वसप्रथस्तममनिचागेतमागिराग्नि होता पुरोहितो ह
तावाग्नेमृत्वा च तस्वाग्निस्तोमेनोपसध्यायेमे विप्रस्यसमिधम
ग्निमग्निं हिन्वंतु प्राग्नेये वा वंचमग्ने यज्ञानामिति षड्विंशतिर

७३
 ध्यानुष्टुभं तत्ते प्रमदये का होता न निष्ट्वं हि होतवदिति नवाग्ने कदा तत्र
 नुषमिति पंचाथ त्रेष्टुभं ससस्ययदिति पंचायमत्येष्टिति त्रीणि प्र
 वो देवमिति पंचसूक्तान्येष्टुभं हनिति वससागन्म महाथ वा हतमेना
 वः प्रवोयक्रमने वित्तचदिति द्वादश सखायस्वेत्यष्टावद्वी
 तिव तस्मिन् समिद्धिदिति तिस्रो यमग्निः सुवीर्यस्याथोष्णि
 हं चामग्ने मनीषिण ईक्षिषा सिषुरुवाथ जागतं वेदिष ददिति
 साप्तेति प्रहोता यहे नवर्द्धत जनस्य गापा प्रथपांश्चमग्निं तं म ॥ ७३ ॥

न्ये॥४॥ अथोषस्यंगायत्रं कस्तु उष इति तिस्रः प्रतिष्ठास्तु न र्यथानुष्टु
 नमुषो नरे निरयान्रेषु नमुषोरु रुच इति च वायथि बाहति प्रत्युत्र
 दक्षिणैरुवामेनार्थं स्मिहमुषस्तस्मिन्मिति तिस्रोथ जागतो मेता
 उत्थाहति च तस्त्रोथ पांक्तं महेन॥५॥ अथाश्विनं गायत्रं मश्विनायक
 रीरिष इति तिस्रः प्रातर्युजेति च तस्त्राश्विनावश्वावत्येति तिस्र
 एषोऽषाणामहमिति देहरादि हेवेति षड्विंशदुदीरायामामेहव
 मथानुष्टु नमानो विद्या निरुतिमिर्यं देवस्त्रपरावतीति स्तुते

षे३

अथात्रेष्टममातीति सूक्तेनासत्याभ्यामिति त्रीणि वसुरुदेति ति
 त्र्योयुवोराजांसीति सूक्ते तं युजाभ्यामिति सूक्ते ग्रावाणेव विच्छुः प्रसू
 स्य कउत्रवदिति सूक्ते सुज्ञरेति सूक्ते परिहाय पंचपदामावांरथो
 रोदसीबद्धमन इति पंचसूक्तान्यथवा हतमिमाउवांदि विष्टयोयंवां
 मधुमत्तम इति प्रथमा रतीया पंचमी चाथौस्मि हं युवोरुष्टरथमिति
 पंचाथजागतं त्रिंश्विन्नो अथो जेधावीयं वीषां वसउत्रामथपांक्तं
 प्रतिप्रियतममित्फत्तमया परिधत्तायास्तज्यवाचमयावाजमिति ज॥७४॥

मतीतिसाहस्रप्रातरनुवाकश्चंदो नन्तरेण वा प्रतिपसमानो हणीया
 नां वितस्य समाम्नायस्त्रीलिषष्टिशतान्यूर्ध्वराशतावाथा कामी
 पांक्तानि नान्तरियात्तुरोदयादुपांस्तु होथंतीतिसकात्रः परिक्षनः
 म्यांतयामि दाग्यमनै ॥ ६ ॥ अपयिथ होतरित्यक्तः प्रादवप्रतिवा द
 शीपरिहथनवान्नूच्येकादशीमा ऊतावस्तु हूयमानायामाहतास्तु
 दशमीप्रतियदा षडिति दश्यर्मनास्तु समन्या इति समायतीक्षाणा
 नदेवीरिति होहचमसेवनीयामानास्वाद्यनवइत्यायेतीष्टसदी

मुक्ताप्रणावेनावस्यत्यधर्यावेषीरपाइत्यधर्युं छत्कतेवनं नमुरिति
 मत्याहप्रत्फक्तोनिगदंतास्वधर्यावाधमावं प्रायसोमस्तजीस्वंतं पयस्व
 तं मधुमंतं वृष्टिवनिं वलुमतेरुद्रवत-आदित्यवतसुभुमातविभुमातवा
 जवातबृहस्पतिमातविश्वदेव्यावतो यस्य पीत्रामदहं प्रोवत्राणिज
 वनत। प्रसज्यानि तारिषो बयइत्यधमिनुव्योपोछायाधर्युमन्वा
 वृत्योत्तरामधर्मा मन्व्योपोत्तमां वस्तुक्तस्योत्तमायापरिधस्यप
 र्यावृत्योपविशति॥७॥ अर्द्धः॥७॥ प्राणं मे पाहि प्राणं मे जिन्व श्यात॥ ७५॥

हावा मुनू वस्तु र्पायत्यपांश्च ह्यमानमनु प्राणित्यपानं मे पाद्यपा
 नं मे जिन्वस्वा हावा स्तन वस्तु र्पायेत्यं तर्पा मम च वानित्यत्र राणा
 हवनीयं बृहस्पि वमानेन स्तुते दक्षिणाता ब्रह्मा मेत्रावरुणश्चोषवि
 स्य ब्रह्मस्तो धामः प्रशास्तरित्यक्ता वायुश्च स चो मागा तत न्न पाः
 स्तामस्तु तदेव स्य सवित्रः प्रसव इति न पिचोऽस्तु तिति प्रसवः सवे
 पांस्तोत्राणामसतो मास ऊमयतम सोमा ज्योतिर्गमयान्ता न्मानं तं
 गमय मृत्योर्मा मृतं गमायति यजमानः पवमानानुपसरिष्यं ज्येनो

ते २

७६

स्य ४

सिपचागायत्रछंदाः अनुचारमेस्वस्तिमासंपारयास्ययज्ञस्योद
 समितितुंबहिष्यवमानेसुपाणीसिपचात्रिष्टुष्वंदाइतिमाध्यंदि
 नेसखासिपत्वाजगच्छंदाइत्यानवेसमानउदकीउपहृतादेवात्र
 स्यसोमस्यपवमानंविबद्धाणस्यनक्षत्रउपमांदवाक्यंतामस्यसो
 मस्यपवमानस्यवियहणस्यनक्षत्रमनसात्वा नक्षत्रयामिवावाचा
 नक्षत्रयामिप्राणेनचा नक्षत्रयामिवहृषाचा नक्षत्रयामिश्रो ने
 एत्वा नक्षत्रयामीतिस्तुतेबहिष्यवमानेहेता॥ ७६॥ आनेयः सवनीय॥ ७६॥

एं प्राग्गोविकादशिनाविकृष्टपेक्षेकादशिनेष्टावर्त्तितपरिव्ययणी
 यारशनाष्ट्यक्तात्रिस्त्रिर्नानायुपेक्षनिष्ठेपरिव्ययणीयासु
 क्रानवसुसतासप्ताहेकादत्रांऽन्तरणपरिव्ययणीयांप्रगाथं
 चयान्वोनरइतिवस्तुक्तशेषमन्वाहोत्तमयोपशयमनुमंत्रये
 तेसर्वेक्षरुद्धितेषपरिवीयमाणेषुसर्वथापरिदध्यासंतानाथो
 वाईर्वेनिवकांक्षसमानजातीयाअनुसमियाद्यथोत्तमेतथा
 हेनपशुदेवतामावाहवन्स्पतिं चंद्रं वसुमतेमावाहं रुद्रवंत

स१

मावहे इमा दिव्यं तं मृतं मृतं विभु मृतं वाजवंतं बृहस्पति मंत्रं विश्वदेव्या
 वंतं मावहेति सवनं देवतानां न्येषु निगमस्थानेषु निगमंति स्तुत
 वाके वाधयुसंमृश्य प्रवरानुसर्वोण प्रवृत्ता ऊती जुहोति जुष्टो वा
 वो नृया सं जुष्टो वा वस्पतेर्दिवि वा ग्यते वा वो मधुमत्तमं तस्मिन् नो
 प्रवृक्षस्वाहा सरस्वत्या इति सर्वं तूस्मीं सुत्तरां ॥ ५ ॥ अग्ने नयेति
 तिस्रोऽनुवो यज्ञस्य प्रवृत्तं कायप्रकारव इत्याने यस्यानो दिवो
 बृहतः पर्वतादा सं स्वर्तो देवयंतः सरस्वत्यमिनः पावी रवी कन्या प्र ॥ ७० ॥

होदसेमानुक्तानादितिसारस्वतस्य च सोमप्रविकितः स्वमिमा उप
 धीः सोमो धेनुं याते धममानि दिव्यषा ह्युस्तु यात धममानि हविषे
 तिसौम्यस्य सपेमा आशाः प्रपथे पथां पथस्यथः शुक्रं तयास्ते
 सपन्था सुबन्धुरिति पोष्मस्या देव्या वेदसं हस्यतिः समजय स्य वि
 भुविः ससुष्टु स नो रुक्ता स आनो यो निमिति वा हस्यत्यस्य वि
 श्वे अथ मरुता विक्ष्यन्ती यं देवासा वथ विश्वे देवाः शृणुत ये नैव
 ज्ञात हियज्ञे उयज्ञिया स उज्जमाः स्तीक्ष्णैर्बहिषीति विश्वदेवस्येन्द्र नर

इन्द्रो राजेन्द्र हनसु रं नश्चानो विश्वानि रूति निः । सजोषा आते शुभो
 वृष नशत्येन्द्रस्य गोमदश्चावद्वये नरः सुवीवो राद्रवेद्यावः शर्मय
 यमस्मानिति मारुतस्यो जावामा वृत्रहणाता यो धिष्ठं सुविं नुगी
 निर्विप्रः प्रवर्षणि न्यद्रात्तौ प्राप्ता स्यान्तो देवः सविता त्रायमाण
 आदवो यातु सविता यान्त्रेवामिमद्ययेत पथा अस्मभ्यं तद्देव इ
 तिसा वित्रस्यास्तन्नाद्यांत चायाम्यवते हेन एवा वंदस्व मां धियं
 शिहमाणस्यो उत्तमं वरुणेति वारुणस्येत्येकादशिनानां ये च ॥ ७६ ॥

सो
 वंदेवताः पञ्चवः ॥१०॥ इंद्रानुशषणेत्येन्द्रापोऽस्मस्य माहवाणेति सो
 मापोऽस्मस्य सैवांकमीणात्येन्द्रावेस्मवस्य नासत्यान्यामित्यादि
 नस्य विष्णोर्नुकमिति विष्मवस्यारात्रीति रात्र्यां भूरिः कइति घावात्
 धिचीयस्य जनीयंत इति तिस्रः सवाष्टधेदिव्यं शुक्लं चिदस्य ब्र
 तं पञ्चवोयंति सर्वे यस्य ब्रतमुपतिष्ठंत प्रापः यस्य ब्रतेषुष्टि
 पतिर्निर्विष्टः सत्सरश्चंतमवसेदुवेमेतिसारस्वतोय इमाविद्याभु
 वनानीति विश्वकर्मणस्पचतुर्थीपरिहायेति पितरिति रोद्रस्या

हंसद्वेनिरिति वाग्देवत्यस्य तिस्रः स्तिस्रः सर्वाः पुरोनुवाक्यावपायां पु
 शो ज्ञाशस्य पशोस्तिस्त्रस्तिस्त्र उत्तराया ज्ञाने कपशुपुरो ज्ञाशं स
 वनीयस्य कर्मनुन्यायः सर्ववित्रवाग्देवत्यो वोपांश्चावर्त्तति पशुगणे
 मनोतापरिचयणीयादिवपांतं प्रातः सवने पशुकर्मत्तवानि क्रम्य
 ताथे वोपस्य शय्याचाले ॥ ११ ॥ धिस्म्यानुपस्थाप्य सदः प्रसर्पेत्यग्नेरा
 ह विहर्त्तते तिष्ठंतः स्तंतमीह माणाः सम्राजसि तज्ज्ञानो रोद्रेणानी
 केन पाहिमाग्नेपि दहिमानमस्ते प्रस्तुमामाहिंसीदित्याहवनी ॥ १२ ॥

यं शोभादिरुदकोऽनुदकोवापि नो सिद्धवस्त्वानिति मयि चानुप्र कृ
 तं परिषद्योसि पवमान इत्यास्तवं प्रतष्ठासिन न स्वानिति चात्वा
 नं कव्योसि हव्यस्तदन इति शामित्रं समुद्योसि विम्व नरा इत्य
 क्करंदहिणा हतो विभूरसि प्रवाहण इत्याग्नीध्रं प्रपश्यमानाः सद
 म्यो पर्यनिमृशंति दिवस्य एमसि मामासंतासंति त्वृतस्य दारो
 मामासंतासंति मिति दार्यो संमृश्यो नारणग्नीध्रीयद्विस्म्यंगठं
 ति ये प्रत्यंबो द्विस्म्यानति क्रामंति मलिंस्तु वोसि सगर इत्यासादम

छावाकस्यवक्त्रिरसिहववाहनइतिहोत्रविष्णुंश्चात्रोसिप्रवेताइति॥
 मित्रावरुणस्यउथोसिविष्णवदाइतिब्राह्मणांछंसिनउरशिर्गसिक
 विरसीतिपोत्रुरवस्युरसिउवस्वानितिनेष्टुरंरिरसिवंभारिशि
 त्पछावाकस्यशुंध्युरसिमाजीजीयइत्यवक्ष्यमाजीजीयंशुंध्यु
 रस्युपसद्यइतिब्रह्मसदनमृतधममासिस्वर्गोतिरित्योडुंवरं
 समुद्रोसिविष्णववाइतिसदोनुवीह्याजोस्येकपादितिशा
 त्तामुरवीयमसिरसिबुध्यइतिप्रजाहितमन्नदाप्रस्यन्नपति॥

रिति ब्रतत्रयपणं ॥ १२ ॥ अग्रयः सगराः सगरास्तु सयने एनाम्रा रोद्रेण
 नीकेन पातमाग्रयः पितृमानमो वो अस्तु मा माहिं सिद्धेति सवनि
 धनो अधिपतिश्चिस्वस्तिनो घास्मिन्देवयाने पयिस्तो दियमुपस्था
 यामेनावरुणप्रभृतय उदंचोच्छावाकं परिहाप्य पूर्वयावारासदा प्र
 संपीति निश्चेदेवा अनुमा प्रसपीतं द्वित्रिभु उरारणं यत इद्रनयामहे
 सदसस्पतिमभुतमिति जपं ताग्रेणात्रारणसवं धिस्मानाच्छंति
 दक्षिणाधिष्ण्यो दक्षिणाधिष्ण्यः पूर्वो गत्वा स्वस्थस्वस्थधिष्ण्यस्यप

दित्या

४) आहुपविश्यत्युत्तरारणसदो गत्वा ब्रह्मा परयादारासदः प्रपद्य दक्षिणे
 न त्रेत्रावरुणं गत्वा यथा सममासेना संस्थिते सवने परयादारा
 निःसर्पेत्यंतरारणे तुर्मेत्रावरुणस्य च धिष्ण्या धिष्ण्यानां वि संस्थि
 त संवर उत्तरारणस्वस्व धिष्ण्या धिष्ण्यावतां पश्चाद्विना ग्रीष्मीयस्यो दं
 वो माजी ग्रीयस्य वा दक्षिणा व्यावर्तमानाश्च प्रत्यायत्सुर्द्वे प्रातः सवना
 समस्तो पस्वान प्रभृतिना प्रसर्पेत्यादित्यो पस्वानं रात्रि पयौ यौ धि ॥ १३ ॥
 नेवन विद्यात न विद्यात ॥ १३ ॥ ॥ इति शांखायनस्मृत्युपपद्यो ध्यायः ॥ ८१ ॥

॥ उप्रस्य उरो जाज्ञोः सवधीयेश्चरं तिष्मना वंतमिति उरोनुवाक्या
 होताय हं हिं हरिवां इत्यनुसंतो प्रेषो यथा समाम्नातं यथा सवनं
 बितारयति तानि वयजत्कधृत्य होताय हं होतयजं वाग्ने जुषस्व नो
 हविरिति स्विष्टतः उरोनुवाक्या होताय हं दमिं उरो जाज्ञानामित्यनु
 सवनं प्रेषो हविरग्ने वीहीति च याज्या ॥ १॥ ऐं इवायवामेत्रावरुणावा
 श्विनश्च द्विदवत्या वायवाया हि दन्तीतं इवायु इममत्ये इवाय
 वस्य उरोनुवाक्ये होताय हं वायुं हाताय हं हिं वायू इति प्रेषाव

४२
 अं पिब शतेनानदतियज्ये अयं वा मित्रावरुणेति मित्रावरुणस्य पुरो
 नुवाक्या होता यक्ष मित्रावरुणेति प्रेषो गृणाना जमदग्निनेति या
 ज्या प्रातर्युजे त्वाष्टिनस्य पुरो नुवाक्या होता यक्षदक्षिणेति प्रे
 षो वा वृक्षसनेति या ज्या नवानंदि देव चानां पुरो नुवाक्या प्रेषां
 श्चाह तथाह तथा यजत्येनं वायवस्य नाना प्रणवे पुरो नुवाक्ये या
 ज्ये नाना वषट्कारे सत्तत्पुनस्तज्जपो ये यजामहे नुमंत्रणश्च ॥२॥
 रे उवसुः पु रुवसु रित्येनं वायवं प्रति गृह्यो रोदक्षिणे निक्षयान् ॥२॥

वेहणं च द्विदेवत्यानामाशेषस्यावनयनादेतु वसुर्विहसुरिति
 मित्रावरुणां प्रतिगृह्यदक्षिणेनैव प्रवायवंहवा दक्षिणातः पश्चा
 त्रिदक्ष्णात्येतु वसुः संयदसुरित्याश्चिनं प्रतिगृह्यदक्षिणेन स्रवो
 रुचोत्तरतः पश्चात्त्रिदक्ष्णतिसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषकारः सर्वा
 सुसोमयाज्यासु द्विदेवत्यर्चयाज्वान्परिहायादिसग्रहसावित्र
 ग्राहोपानीवतं वोपांसु वापानीवतस्य ॥ ३ ॥ उनीयमानेन्य इ
 व्यक्तश्चावावहंतु हरय इत्युनीयमानस्तुक्तं होता यज्ञदि रंप्रातः

प्रातःसावस्येति प्रेषइदंतसोम्यंमधितियजतिनृवहसंतुवहः
 प्रतिहइतिहोत्रमसंप्रतीह्यवयोधसंचावयोधमःप्रतिगृह्णामी
 तिप्रतिगृह्योदःसंस्यशयितिद्विदेवत्पांश्चपुनरुन्नीतानां होत्रका
 यजंतिमित्रंवयमितिमेनावरुणइंद्रचावृषममितिब्राह्मणार्छं
 सीमरुतोयस्येतिपोताग्नेपत्नीतिरिंनष्टोहान्नायेत्याग्नीध्रे
 यालग्रीदिव्युक्तेयालित्पाग्नीध्रःसप्तद्वयोनिःसोमंपाययिष्य
 तीतिहोतासोमंनृहयिष्यांतायारक्षिकैर्नामधायिरसाउपकृय॥८३॥

स्वेतिकर्तारो न्योन्यस्मिन्नुपहवमिच्छंतवषट्कं त्रिप्रथमो न ह्यति
 प्रतिनह्ति तं दिदेव त्वाष्ट्राष्टनाराशां सवतां च ग्रहाणां हाहवमसे
 वनयति ऊतत्वा न ह्नि तमवनयाम्यूर्जस्वं तं देवेभ्यः आयुष्मंतं मे
 धमिति दिरिंद्रवायवश्चापस्यावनयनंतत्रान्यावर्तति मंत्रो
 नवसर्जनं वद्विदेव त्वा नामाशेषस्यावनयनात् ॥ ४ ॥ इह वस्तुः
 उरुवस्तुरित्येंद्रवायवमध्वर्यावप्रगृह्यो पल्लतो वायुरिंद्रवा
 यूसहप्राणेन सह वर्चसा तत्पारहस्युपल्लतः सहप्राणेन सह वर्चसा

४५
 तिनहयिचाप्रग्रहणमंत्रेण पुनः प्रग्रहमन्त्रेण पुनर्नहयती ॥८४॥
 हवस्तुर्विदक्षु रिति मित्रावरुणांप्रग्रहोपहृतो मित्रावरुणोस
 हवस्तुषासहवर्चसातयारहमुपहृतः ॥ सहवस्तुषासहवर्चसमि
 नहयित्वाश्चिनं प्रदक्षिणं शिरः पर्यहित्वा वक्ष्यति पर्यहित्वा
 वेद्ये हवस्तुः संयक्षु रित्वाश्चिनं प्रग्रहोपहृतो द्वावश्चिनो
 सहश्रोत्रेण सहवर्चसातयारहमुपहृतः ॥ सहश्रोत्रेण सह
 वर्चसेति नहयित्वा पश्येत्तामुपहृत्य तत्र पोष्येति वमसा ८४ ॥

ते २

होचवमसमन्वारनेसंस्पृशनिं^{ते}सर्वीराज्यलेपेनसोमस्योपहृयंप्रसि
तान्नहयंतिजसेत्वाब्रह्मवर्चसायनहयामीतिनहमंत्रःप्रातःसव
नर्तुजसेत्वेद्रियायनहयामीतिमाध्यंदिनेप्रजापित्वापुष्ट्येनहयामी
यतिवर्तिस्रवनेशानोभवहृदइत्युरोनिमर्शनीमहयित्वासव्येपाणोव
मसान्त्वयादहिलेनाथाययंत्याथायस्वमेतद्व्यायनीप्रातःसव प्या ३
नेसंतपयांसीत्युत्तरयोःप्रसिद्धानाथाययंत्याज्येमरुचतीयेवा
ज्यप्रउगयोर्नाराशंसानिकेवल्यमरुत्वतीययोर्वेश्वदेवचदेवोधि

नराशंसोयत्तेमेधः चज्योतिस्तस्य ^{नसि} त उमेः पितृमितस्यो पुरुतस्यो प इ
 तोनहंमिति नहर्मत्रः प्रातः सवने नाराशंसा नामावेरिति माध्यंदिने
 विकारः काव्ये रिति तृतीयसवने ॥ ५ ॥ अष्टावाकः सीदत्यक्तो ग्रेण
 सद उत्तरे एस्कृतिमुपविश्य उरो नाशं प्रतिगच्छ्याष्टावाकवद
 स्वत्यक्तो ब्रह्मो अग्निमवस इति तिस्रो न्वाह प्र एवान्निगदं यजमा
 न होतारधयो नीद्वस्योतर्नष्टरुतो पवत्तरिषे पयध्वमूर्जे नयं वि
 निवोभामयो जिहता न्यजामयो निसपत्नायामनिवायिता सो जे ॥ ८५ ॥

षथा नीचरीने षथा नीचर्याः श्रवद् इन्द्रः शृणु वदोऽग्निः प्रस्तायेन्द्राग्निः
 सोमं वोचतोपोऽस्मान् ब्राह्मणान् ब्राह्मणकथधर्मिः पृथुः पृथुः मयं ब्राह्मण
 इच्छतेऽछावाको वेत्यध्वर्युराह तं होतुं तं रूपकथस्वेति तं होतुं प्रकथयत
 प्रत्येतावाभास्तृतायसु न्वन्यजमानोऽग्र नीड तप्रतिष्ठितो पवक्त
 रुतनो गाव उपरुता उतो परुत इत्यपकास्यमान उतनो गाव उपरुता
 इत्याता नुपकास्यमानोऽनुपरुतोऽछावाको निवर्तधर्मिः तिसृक्ते
 स्यया वदन्त्याता वदन्तु इवेष्टातावा प्रतिका मिनम छावाकं प्रत्यप

तो ३

म२

ह्य॥६॥उनीयमानायेत्युक्तः प्रत्यस्मिन्पिपीषतइत्युक्ताः सुक्तमन्वा
 ह्मरातगरीवनि रितियजतिनहितायायितं चमसंध्यैवप्रदायदक्षि
 णावृदपरयादारासदः प्रपृथ्व्यस्यद्विहस्यपश्चादुपविश्यउरोजा
 रां प्रतिप्राश्नातिश्वः प्रसृष्टश्चेदुवाकीयांकुयरीत्येनविसंस्थि
 तसंवरेणानिक्कम्यावाकस्यवदिः कर्मलचक्रमक्रुरुतेस्वेतुहो
 ताद्विह्यो विकृत्यो होत्रकाणां याज्यासु प्रातः सवनेनवानंतो यज्ञं
 स्यर्ध्वं शोवात्रव्रतयत्सर्व्वं चोपासतन्मः ॥७॥ अथर्तुयाजिभ्यः ॥८६॥

३ स्व
 ४ स्व

रंति होताय हृदि होत्रादित्युपि रन्वानं प्रेष्यति तथा यजति येन
 प्रेष्यति सायज्यो हृत्य होताय ह मासो यजं वामे धमति यो वं इ सोमं
 पिबन्तु नेति यो यः प्रेषां तश्च यते स स यजति होतारतयजे धुर्यु त् ३
 राह गृहपतिश्च तत्पार्यजति यथा वषट्कृतं नक्षयति द्विरंततो होता
 त्रिं पेटिविव जिघ्रे दन्नं द्विदेवात्पुत्रवति ॥ ८ ॥ अज्यं त्रांसिथ
 न पिता मातरिश्वा छिद्रा पदो सिगसीयानुदक्षिष्य सोमो नीय वि
 नीथानि नेष हस्पतिरुक्ता मदानि त्रांसिषदिति जपि चान्नां सा

२ ज्योति

कौशल्या हावः शास्त्रादिप्रातःसवने तेनाहूयोपांशु रत्नीरां सं
निज्योतिर्ज्योतिरग्निरित्यवसायद्रोज्योतिरिंद्रित्यवसायस्त्वयो
ज्योतिर्ज्योतिः सूर्य इत्यवसायपक्षो वस्यन्सुरो रुचं। अग्निर्द्विविधः।
अग्निर्मन्विधः। अग्निः सुसमित्। होता देववृत्तः। होता मनुवृत्तः।
प्रणीयहितानां। रथी रक्षराणां। अहन्ते होता। तर्हि हिंसावाटा। आदे
वो देवान्वाहन्त। यद्ददन्ति दिवो देवान्। सो अक्षराः करंति जा
तवेदो प्रवोदेवा येत्याज्यां प्रथममर्द्धं पक्षो नवानं मरुचती॥८७॥

तस्य१

यविश्वदेवयोश्चस्तुक्तेः शेषं स्वाहयोत्रमयापरिध्नयोच्छवीर्यं जपति। ना
 दिना उषाश्च ज्योतिः श्लोकाय चोत्तमवावी बुद्धे इत्यधर्युरा हसवसि सुत्रा
 स्त्रया ज्याश्च न इन्द्रश्चेति यजति। १॥ ७॥। प्राज्ये संस्थितस्तु वा तस्तोत्रवतां
 शास्त्राणामेषेति प्राहोतमात्प्रतीहाराद्ध्यमाह्वयज्ञां सति प्रउगेतारण
 माधुच्छंदसां स्तृचानृचो व्यवयंति ता। उरोरुवइत्याचक्षत तासां उरस्ता
 दार्विः परिध्ननीयायेव षष्ठ्यै विश्वदेवी तस्यां दाम्यां दाम्यामवसाय द
 म्यां प्रणेतिसारस्यत्यां विकल्पः ज्ञां सेनवानित्यस्वाहा वा वायुरग्ने गायत्र

श्रीः साकंगन्मनसायज्ञं शिवो नियुजिः शिवामिरितिसमस्तवायवो हि दत्त
 ति २ तेति स्मृणां त्रिः प्रथमां हि रणवत्तनी नरा देवा पती अनिरूपे वायुश्चैव
 सुमरवा विंश वायु इम इति तिस्रः काव्ययो राजानो पुक्त्वा दहस्य उरेण
 ४४ त्रिंशा दसा सधस्य मित्रं ऊव इति तिस्रः । देवा वधस्य आगतं रथे
 न सूर्य च वा । मधस्य हंसं जाये । अश्विनाय ज्वरी शिष इति तिस्रः । इन्द्र उ
 क्तेभिर्भेदिष्ठो वा जानां च वा न पतिः । हरिवांसु तानां सखा । इन्द्राया हि चि
 त्तानो इति तिस्रः । विश्वान् देवान् हवामहे स्मिन्महे सजे । षसः । इमं यज्ञ । (८८)

मागमं देवा सो देवा धियायेय रुस्पत नृत्तो विश्व आसो मपीतये । उमास
 श्वर्षणी धृत इति स्मः । वाचा महं दवी वाचमस्मिन्यहं सुपेता सं । सरस्व
 तीं हवामहे । पावकान् सरस्वती तिति स्त ए मुत्तमया परिधायोच्छवी
 यं जिपति । वाचं मजिन्वा प्राणं मे हंप । चक्षुर्मपाहि । श्रोत्रं मे व । वस्त्रं मे य
 छ । तन्वं मपाहि । यशो मे षहि । द्यौषा यन्वो ऊमवक्षीति विश्वे निः
 सोमं मध्वं यजति । १॥ तवास्तोत्रिया नुरूपाः प्रगाथान्परिहाय
 प्यानो मित्रावरुणानो गंतमिति स्तात्रिया नुरूपो मित्रावरुणस्य

ति२

प्रबोमित्रायेत्युक्तमुखं प्रमित्रयोरिति नवानामुत्तमया परिधनयो
 पनः सुतमाग तमिति यजति ॥११॥ आयाहि सु उमेति ब्राह्मण
 छं सिनस्तोत्रिया नुरुपो शेषः स्तुतस्योक्तमुखमुत्तमे परिहाये
 इवादिष नमुद्धे नदनीति तिसृणा मुत्तमया परिधनयं इत्तु विदमिति
 यजति ॥१२॥ इद्राग्री आगतं सुतमित्यच्छावाकस्यस्तोत्रिया नुरु
 पो शेषः स्तुतस्योक्तमुखमिन्द्राग्री उपकय इति पंचेयं वामस्य
 मन्मू इति नवानामुत्तमया परिधनयं इद्राग्री आगतं सुतमिति यजति ॥१३॥

न १

मित्रं वयमिन्द्रमिन्द्राधिने इन्द्रेऽग्नेति स्तोत्रिया बृहस्पत्यराथंतर
मच्छावाकः स्तोत्रियानुरूपं कुरुते नुरूपमुक्तं मुखं च उराहो वा होत्र
काहेताचातिरिक्तो ह्येष्टो स्तोत्रिया दुर्पम्यां पञ्चानंतरमनुरूपपात्य रि
धमनीयायेवानुरूपादनंतरः प्रगाथस्तस्माद् द्विपंचमं मध्यं
दिनमुक्तं मुखं सर्वेषां रात्रौ यदा ध्युराह प्रशास्तः प्रसुहीत्यो स
पीतति प्रशास्ता ह द हिणवतो वरयाद्वारानिः सर्वे त्यक्तारणे
उं वारीदहिणेन ब्रह्माग्रेण शास्त्रा मुदं स्वामाध्यंदिना य स वनाय य

धाम्निःसुप्तं प्रसृज्य यथासनमुपविशति ॥ १४ ॥ अर्द्ध ॥ आदौ माध्यंदिने
 स्यात्सवनस्य राजानमग्निषु एवं तिग्रा वस्तुत्सर्वया वा हविर्द्विने प्रपद्यो
 त्रस्य हविर्द्विनिस्पृह्णिणं चक्रमग्रेण दहिणातिष्ठोमोपनहते नमु
 र्वं परिबेध्य ग्रावधो वृक्षासं प्रषितो निष्टौत्यसंतन्वन्तर्द्धर्द्धशोन
 ३ वा वानं वाग्निं देवसवितर्युजत मन उत युजेति धिय आत्तन इन्द्रं रुमंत
 मानो नरदहिणे नो पक्रमस्वा न राधा यस्व समे उत इत्या याचित
 वतीनां तिसृणां प्रथमामग्निषु त्वा बुदस्य द्वे द्वितीयाग्निषु त्वा बुद ॥ १५ ॥

रा २

ज्ये

स्येदेतृतीयामनिष्टुत्याबुदस्येकांमृजंतिबा। दन्नाहिपएतमुत्पंद
हिपएतंमृजंतिममितिमृष्टवतीरनिष्टुत्याकलशप्रवृषताकल
शोप्रध्वरवतिपरिप्रसोमतेरसइतिकलशवतीरनिष्टुत्याघायितवति
प्रनृत्तेवंविहृतोद्वितीयोपिस्वःषष्ठीप्रनृत्तयःपंचबुदस्येवंविहृत
सृतीयोपिस्वःस्तिस्त्रोऽबुदस्येकादशीप्रनृत्तायायस्मिंस्त्वेवबृह
ध्वर्युर्वहतीतितत्रषष्ठीप्रथमेविततैस्त्रिविजंतइतिदेवियत्पवित्रोमि
मित्येकादशीप्रास्यध्वराप्रध्वरात्रस्पमत्तध्वराइतिप्रहरं

कुर

तीष्ठुधर्मसुगृहेषु गृह्यमाणेषु याः कामयेत पावमानीनामिन्द्रायैदा
 मरुचतइतितिस्रो नियच्छतु त्रामग्रहगृहतिर्बुदस्योत्रमयापरिध्नया
 दायोष्मिषुमुक्त्यतेसत्राहीनानां त्वं त्येह न्यर्बुर्देवा मुद्धमनिष्ठुयातु॥
 ॥१५॥ माध्मंदिनेन स्रुते पावमानेन दधिब्रमिणवरांति यदि प्रवय्य
 वान्हो तर्बदस्वेत्तुक्त उत्रिष्टं तावपश्यतेति प्रथमामनिष्ठोति तं हविः ॥ १॥
 रित्युक्ते द्वितीयां स्रुतस्य दधिब्रमस्य यजेत्फक्तस्रुतीयया यजत्य
 नवानामकेकांसप्रणवामनिष्ठोति तथा यजति दधिब्रमस्याग्नेर्वी॥ १५॥

पि१

हीत्यनुवक्ष्यकारामेत्यदिन्द्रियं ब्रह्म यदि दहो मयि क्रतुः । ब्रह्मस्त्रिषु ग्विरोच
तश्च कल्पामनसा स ह विराज्यो त्रिषा सह तस्य दोहमशीमहीति ब्रह्म
मंत्रः पशुपुरोलाशेन वरिचात् । पुरोलाशोः सवनीत्येव्यं रतिः ॥ १६ ॥
माध्यंदिनस्य सवनस्येति पुरोनुवाक्या माध्यंदिने सवन इति स्थितं
ततो साविदेव सित्कनीयमानसक्तं होता यद्दिष्टं माध्यंनस्य सव
नस्येति प्रेषः पिबा सोमं प्रियमुग्रेति यजति । द्वितीयाग्निं वा वरुण
स्य तृतीया ब्राह्मणं सुसिनो वीडे हीति पौत्रस्य वायं सोम इति न पुरि

दि ३

१२
प्रायसोमाः प्रदिवो विदना इत्युक्त्वा कस्याप्येषां त्रस्येत्याग्नीध्रस्य नदि
देवत्यर्तुया जाउत्तरयोः सवनयोर्न बहिष्कृमां उक्त्वा कस्य समान
मन्यस्मात् सवने नेत्रामुपहृत्य प्रसिद्धा न्नहोयित्वेषदहिणा का
द्याददसं शतं गवां दद्यादकृषिं शति प्रभृति वा यथोपपत्त्या ॥ १७ ॥
अग्नये चामाघं वरुणो ददातु सोम त च मशीयं आयुर्दीत्र एधि
मयो मर्त्यं प्रति गृह्णात इति हिरण्यं प्रति गृह्णाति रुद्राय चामाघं व
रुणो ददातु सोम त च मशीयं गोर्दीत्र एधि मयो मर्त्यं प्रति गृह्णा ॥ १८ ॥

१ गा वृ ह स्प त ये त्वा म ह्यं व रु णो द दा तु सो मृ त त्व म शी या त्व ग्दा न ए धि म यो म
 ह्यं प्रति गृ ह्ण त इति १
 त इति वा सो य मा य चा म ह्यं व रु णो द दा तु सो मृ त त्व म शी य ह यो दा न
 ए धि म यो म ह्यं प्रति गृ ह्ण त इत्ये क रा प्रं प्र जा प त ये चा म ह्यं व रु णो
 द दा तु सो मृ त त्व म शी य प्रा णो दा न ए धि म यो म ह्यं प्रति गृ ह्ण त
 इत्यन्य दो मि ति वा स वं को दा त्क स्मा न्न दा दित्यनु मंत्र ये ते प्रा ण्य
 प स्म श ती त र द स्म श ता म धु म ती र्दिव त्रा ग छ त प्र दा ता र मा वि श
 त ति द त्वा ज प ति ॥ १८ ॥ इं द्रा य म रु च त इ त्यु क्त इं द म रु च्य त इ ति
 उ रो नु वा क्चा हो ता य ह इं द म रु चं त मि ति त्रे षः स जो षा इं द स ग ए

इति यजन्तितं न ह्येयित्वा मरुचतीयं शसत्यधयोरीशां सवो इत्याहावशा
 आदो माध्यंदिने सवने प्रातः सवनी कोतः रास्त्रमन्वारयं यथोतय
 इति प्रातिपदं च वशांस्त्वा हूयेदं वसो सुतमंध इत्यनुचरं च वंशस्त्वा
 हूयेदं नेदीया एदिहीतीं नित्वं प्रगाथं रास्त्वा हूय प्रनमं ब्रह्मणस्पति
 रिति ब्राह्मणस्पत्यं प्रथं शस्त्वा हूयाग्निर्नित्येकां शस्त्वा हूयत्वं
 सोमक्रतुरिभित्येकां शस्त्वा हूयपि न्वंत्यप इत्येकां शस्त्वा हूयजनि
 षाउग्र इति षष्ठ्या हूय निविदं मदानस्मिन् प्रथमः प्रतिगर एकया ॥ २३ ॥

गा ३

नृयसीः शस्त्राविषमर्चनां मध्ये समर्चना मेकांशस्त्रात्रवानां स्त्र
 कविद्वारं त्ये प्रथमे चार्विउत्तमाः परिशिष्टतृतीयसवने विंश
 तं पञ्चो निविदः शंसत्कत्तमे प्रणवः पदे सूक्तशेषं शस्त्रारू योत्तम
 या परिधिसयोक्तवीर्यं जपित्वा येत्वा हि हृत्य इति यजति ॥ १५ ॥ ७ ॥ र
 थं तरं दृष्टं निष्के वर्यस्य दृष्ट्वा मित्रास्त्रा मित्रास्त्रं पीतयुग्मं तिस्रो
 न्रियानुरूपो प्रगाथो रथं तरस्यत्वा मिद्विहवामाह्वं हि सैव र
 व इति दृष्ट्वा यदा वाने तिध्याय्यापि वासु तस्य रसि न इति प्रगा

५

ध्योरथंतरस्योभयंशृणवदितिबहतां ~~यमनेति~~ इन्द्रस्यनुवी
 यीतिरिति रथंतरं पृष्ठे तमुष्णहीति बहत्पृष्ठे नितरां पारीधमनीयांशं
 सेऽच्छवीर्यं जपिचापिबासोममिद्रमंदलवेतियजति ॥ २० ॥ उज
 उजयसान्निरथंतरं पृष्ठे यः सूक्तास्तुर्वः प्रगाथस्तमुष्ट्यबहतां
 योनिं शंसति बहत्पृष्ठे रथंतरस्योद्धं सामप्रगाथा उत्तरास्तु सस्तु
 स्येतद्योन्यनुशंसनमित्याचक्षते बहदथंतरयो रवानुशंसेदिति
 हस्माह कोषीतकिः परिमितशस्यः प्राक्षतोऽग्निष्टोमस्तस्मात्प्रगा ॥ २४ ॥

यमुद्धरतिस्तोत्रियाया हावो नुरुपायधनव्याये प्रगाथाय सूक्ताय नि
 वेदपरिध्वनीयाये वाग्वा निविद्धरो वरो वा ॥२१॥ वामदेव्यां मेत्रा
 वरुणस्य कया नः शित्रः कया त्वं न जत्येति स्तोत्रिया उरुपाय कस्त
 मिं जेतिसाम प्रगाथः सद्यो हजात एवास्मिं वज्रिन्नत्रो शंनुष
 ण इति यजति ॥२२॥ नो धसं ब्राह्मणा ह्यं सिनो रथं तरह्ये त्रयेतं
 बृहत्पृष्ठे तं वो दस्मंत वायामिस्तु वीर्यमिति स्तोत्रिया नुरुपो प्रगा
 थो नो धसस्या नि प्रवः प्रसु श्रुतमिति श्येतस्यो ड्रात्प्रमधुमत्त

माइतिसामप्रगाथ इ३ः सृजिदिति नौधसेसाबिसोमः उरुहूतेतिरिये
 तउउब्रह्माणीतिसमानमृजीषीवद्गीतियजति॥२३॥ कालेयमष्टा
 वाकस्यतरोनिर्वेस्तरणिरिसिषासतीतिस्त्रोत्रियानुरूपोप्रगाथाउदि
 न्वस्यरिच्यतइतिसामप्रगाथो नूयइवावधइमामृषुपिवावर्द्धस्वे
 तियजति॥२४॥ अस्त्रेष्ट्रायेणयथासर्मन्नातंहृतीसर्वककुब्बासतो
 बृहत्तरातंप्रगाथाइत्यावदतेवाहीताबृहत्यांसर्वस्यांककुब्जः क
 कुब्जिहृतींशस्त्रोत्तमंपादंप्रत्यादायोत्तरस्याः प्रथमेनावसाय॥२५॥

द्वितीयेन प्रणुत्यतं प्रत्यादाय तृतीयेनावसायोत्तमेन प्राणोतितास्तिस्त्रो
 भवति वृत्तीति चेत्तरेककुम्भो हृत्तयं तारयो होत्रिकाणां च यत्र ते दृष्टे प्र
 णायस्ते सर्वत्र यज्ञापक्रीयस्येन्द्रनिहवं ब्राह्मणस्पत्यानां चातो न्यत्र वा
 र्हतानां हृत्तीरास्त्रोत्तमं पादं द्विः प्रत्यादाया वसा द्विर्विनोत्तरस्याः प्रणु
 त्यद्वितीयं पादं द्विः प्रत्यादाया वसा योत्तमेना द्विर्विनोत्तरस्याः प्रणु
 हृत्तय उत्तमं ककुम्भः प्रत्यादत्ते सतो हृत्त्या द्वितीयं तस्तिस्त्रः ककुम्भः
 स्त्रोत्रियचादनुरूपश्चावा ॥ २५ ॥ एतं यमं प्रमात्रं तदं दं निहवो स्त्रो

या ४

१६
 त्रियोत्रास ए स्यत्याश्च दान्यामवसाय दान्यामवसाये केन प्रलेति
 पंक्तीनां पृष्ठस्त्रिष्टुङ्गातीनामहर पंक्तीनां द्विषदानां च सप्रणवोदितियश्च
 मउथश्चयास्तुपं वपदास्त्रिष्टुमे प्रायेगं जोते वा यत्र उमः पदं स्यात्तो
 तत्र समस्येन्न पदेन पुनः पदस्य विप्रयोगेऽस्त्युत्तमाव पुनः पदे दान्या
 मवसाय दान्यामवसाय दान्यां प्रलेति षडदानां पुनः पादानां दान्या
 मवसाया पुनः पदानां केन प्रलेति दान्यामवसाये केनाष्ट
 हरस्तु प्रणवनीय एकना वसाय सप्तपदानां दान्यां प्रलेति ॥ १६ ॥

दान्यामवसायदान्यांप्रथमेकुरात्रिपयायेषु गायत्राणांस्तोत्रिया
 मुरुपाणांप्रथमान्यादानमन्यस्यति मध्यमान्मध्यमे सत्रमोनुत्त
 मेष्वर्ध्वशोवा प्रातः सवनंस्तोत्रियानुरुपौ स्वप्रगाथाम्परिहाथा॥
 २६॥ त्रिपदा गायत्र्युस्मिक्कुरउस्मिक्कुरविराट्सर्वचिञ्चथदोत्त
 राविराट्सहतीसतोहृतीजगत्यनुष्टुप्त्रिष्टुप्चपंचपंक्तेः षट्सह
 त्यतिष्ठंदसांसहिशदोनिमासतमित्यष्टौद्विपदायास्तोषाह
 सः प्रायेण द्वादशाक्षराजगत्याः सृतीयोचोस्मिग्बहव्योः स

तो बहत्याश्च प्रथमः तृतीयो मध्यमः ककुनः प्रथमः उरुस्मिहरका
 दशाक्षरास्त्रिष्टुष्टिराजोरुत्तस्यादशाक्षरास्तमक्षरपंक्तिरित्या
 वक्षते पंचमिः पंचाक्षरेः पदपंक्तिः षष्ठ्यष्टाक्षराजगत्याष्ट
 केनद्याभ्यामित्तरने निवृद्धिरित्तेनुरिकसंपाद्यपादभागेनाह
 र्यस्यर्चः संमितास्तस्यपादभागेनसंपन्नागायत्र्युस्मिहावनुष्टु
 ष्वहृत्योपंक्तिश्चत्रिष्टुब्जगत्यावित्यानुष्टुब्धदशां चतुर्विंशत्यक्ष
 शदीनांचतुरुत्तराणांचतुरुत्तराणां॥२॥ इति सांख्यायनसूत्रे स॥ २७॥

समोऽध्यायः॥७॥ उच्यथा मध्यंदिना येवमर्द्धं मध्यंदिना सप्तमं यथा
 दोऽत्र तीयसवनस्यादित्यग्रहेण चरं त्यादित्येकं आदित्यानामवसेति
 उरोनुवाक्या होतायक्षदादित्या नितिषेष् आदित्या सोऽप्रदितिषि
 तियजतिनाङ्गतिमन्वीक्षतेन मक्षयतिसावित्रग्रहे वार्नवेणस्तुते
 पवमानेन मनोतादीनां तं पशुकर्मक्षत्रातः पुरोलाशोः सवनीयेष्व
 रंति॥१॥ चर्तयेक्ष्मनाः सवनइति पुरोनुवाक्यामेव तीये सवनइति
 स्विष्टतदहोपयातेत्यनीयमानस्तुतं होतायक्षदिइहं तीयस्यस

मि१

वनस्पेतिप्रेषइंद्ररुचुंवाजिवमिरितियजतींवावरुणासुतपावितिमे
 वावरुणाइंद्रश्चसोममितिब्राह्मणाहंस्यावोवहंचितियेतामेवनइति
 नेष्टंदाविष्मृपिवतमित्यछावाकइमंस्तोममित्याग्नीध्रःसमानम
 न्यत्प्रातसवनेनेनामुपहूयप्रस्थितान्नक्षयित्वाउरोनाशस्यप
 रिवापमिश्रस्यनाराज्ञांसानांसन्नारायथाचमसंदक्षिणतस्त्री
 स्त्रीन्यिगानुपास्यंत्यत्रपितरोमादयध्वंयथाजागंपितरश्चाह
 षायध्वमितिपिंडेपिंडे॥२॥७॥देवायसवित्रइत्यक्तोमृदेवइतिउरो॥८॥

तु वाक्यासेताय ह देवं सवितारमिति त्रिषोद मृना देवः सविता वरेण्यो
 रध्वन्नंदं हृषि रूपायुनि पिवा सोममृद न्येन मृष्टवः परिष्मावि मर
 द्रम तेस्य धर्मणी तिय जत्प धयो त्रिा शोसावो ३ इत्याहावः शस्त्रा
 दोहृतीय सवने सोच्छे प्रातः सवनी कोत्तः शस्त्रं षो लशि मृत्तेषु
 तस्र विउर्वृणी महेद्यानो देव सवितरिति त्रिो प्रति पद नुवरो
 विष्ट देवस्या मृदेव इति सावित्रं एकया च दश निश्च स्वभूते
 नान्या मिष्टये विंशती वति स्तु निश्च वदसे त्रिंशता च नियुञ्जि

वयि विहता विमुं चः प्रधावा यज्ञैः एधि वीरुता वृद्धेति धावा एधि वी
 यं मधानस्मिन् प्रती गरः रूपं चतुर्मित्येका तन्मथ मित्या नैव म
 यं वेनो येन्यो मातैवा पित्र इत्येकपातिन्यः शानो भद्रा इति वेश्वदेव
 स्योत्तमेशिष्टानि विदं परिक्ष्मनी योत्तमा पछो दिरई वशस्वृतीय
 मुच्छवी वंज पिचा विश्वे देवाः ऋणु ते ममिति यजति ॥ ३ ॥ वृत्तस्य
 यजेत्फक्तो वृत्तं मिमिह इत्युपांशु यजति स्यो न्यस्य यजेत्फ
 क्तस्त्वं सोमपित्र निरिति यजति वृत्तस्य यजेत्फक्त उरु विष्मो वि ॥ २ ॥

क्रमस्वोरुहयायनस्तुधि। वृत्तं वृत्तयोनेपिबप्रप्रयज्ञपतिंतिरेत्यपां
 शुभयनतिविकल्पः परीज्यायां सोम्यं होता वेद्यां उनिज्यां सपिंरुप
 स्पृशति च ह्युषा अस्मि च ह्युर्नीपाहीति च ह्युषी विमार्ष्टि ॥ ४ ॥ अ
 नीपा नीव तस्य यजेत्कृत्तरेतिरेने सरथ मित्कृपां शुभयनत्पमहयि
 वाग्रहमादाय सर्वयादा रास दध्प्रपद्योत्तरतोनेष्टारमुपविश्यो
 पस्ते दानेष्टं रुक्मयस्वेत्कृत्तरेनेहयित्वोपस्पृश्य यथैवं प्रत्येत्य ॥ ५ ॥
 यज्ञायसीत्यस्तोत्रमामिमांस्तस्य विद्वानरराय ह्युपा न स र

अ ३

नितिवेश्वानरीयमातपितरित्येकाप्रवृत्तसदिति मारुतं यज्ञायज्ञाय
 वोऽग्रयेदेवोवोऽविणोदाइतिस्तोत्रियानुरूपोपगाधोयज्ञाय
 ज्ञेयस्यंतव्यसीमिति जातवेदसीयमापोहिष्ठीयास्तिस्रउतनोहि
 बुध्यःशृणोत्रित्येकादेवानांपत्नीरिति देराकामहमिति देवविदु
 दहमित्यहरपंक्तयस्तिस्रउदीरतामिति पेय्यास्तिस्रइमं यममात
 लीकव्यैरंगिरोमिरिति वायस्वाडुष्किरीयास्तिस्रोमदानासु प्रति
 गारोययोरोजसाविष्मोर्नुकंतं उत न्वान्नित्येकपातिन्यएवानदं दोमव

१००

वेतिपरिधयोक्तवीर्येनपित्वाग्नेमरुन्निःशुभ्रयद्विरितियत्रति॥५॥ प्रथ
 मानिविभ्ररुचतीयस्यद्वितीयानिक्षेवत्यस्यतृतीयाप्रभृतयोवेम्भ
 देवाग्निमास्तयोरुत्तमापोऽनृषिनोयावंतिसूक्तानितावंत्योनि
 विदःसूक्तस्यसूक्तस्यालवःशुक्लस्तान्निविदोनिविदस्त्रैकैकस्याष्टौ
 कृपातिन्याःपरिधमनीयायेचवेम्भदेवेप्रतिपदनुवरयोराग्निमा
 स्तेस्तोत्रियातु रूपयोरापोहिष्ठीयानीदेवानांपत्नीनांराकाया
 म्भ्राह्मणं पत्नीनांपेत्नीणांयमीनंस्त्रिदुषिन्नीयानांचवियतंशस्त्रं

विन्ध्यदेवस्यान्यग्रमाग्निमासतस्यापोहिष्ठीयाः परिस्रयस्तु सोमत्मा
 दधिचानुयाजादिनां पशुकर्मत्तत्वा ॥७॥ ॥ हरियो जने नवरं
 तितिष्ठास्तुकमिति पुरोनुवाक्याध्वना सोमानामिरेति प्रेषो युन
 म्मित इति याज्याध्वना सोमानामग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः सोम
 स्याग्र इति वास्तुधृतस्य देवसोमते मतिविदो नृनिष्ठुतस्तोत्रस्या
 शस्त्रोक्तस्येष्ट्यनुषोयोश्च सनिगोसनिर्नक्षत्रस्य तउद्गतस्योऽपक्रतो
 नक्षत्रा मीति प्राणनक्षत्र इति वाध्वना व्यादधते नृविष्टा हो ॥१०१॥

तात्रिष्टोतयेन प्रातः सवने प्रसर्वतिते निःसर्वेति यथा हृत्य इ स व इति धि
 त्यां ज्ञमी ह्या ग्रीधीय मुत्तरेण हवनीयमायंति नूनुवः स्वः स्वाहा सत्त्वं
 नो अग्नेव मः स्वं नो अग्नेवरुणस्य तदस्तु मित्रावरुणेत्या ग्रीधीये प्रा
 यश्चित्राङ्गतीर्जुङ्गत्याष्टास्तामा प्रयोजे पशुभिः शरयतेत्या हवनीय
 स्य भस्मांते धमनां न्यपा ॥ टी ॥ पंच पंच राक जना दधत आत्मव्रतस्ये
 नस्यो वयज नमसि मनुष्यत्त तस्ये न सो वयज नमसि पि रुत्त तस्ये
 न सो वयज नमसि देवत्त तस्ये न सो वयज नमसि यद्वाहमे नो वि

म ३

दौशकारय द्वाविवांस्तस्य सर्वस्येन सो वयं नमसीति स्यात्तु
 त्रेणाहवनीयमशुसोमान्यथावमसंपश्चादुपोपविश्य पवित्राण्य
 बध्नस्य वेष्टयान्ता समापोऽग्निश्मत्तममोषधयोरसेना संरेवती जग
 तीनिःष्टव्यं तां संमधुमती मधुतिनिःष्टव्यं तामिति सप्तपुरुता स्मर
 न्यस्तुतस्य देवसो मते मतिर्विदो योश्च सति गेसिनि नक्षत्रस्य त
 उपरुतस्यो पुरुतो नक्षत्रायामीति प्राणनक्षत्र नक्षत्रिवाछायं वो
 ययोरो नमेति प्राचीर्निनीयो दीर्वा वासुङ्गव इत्यमि मन्त्र्यशानो देवी ॥ १ ॥

यानिश्चतस्तनिरुरोनिमृश्यसमानं प्राणसंमर्शनं मुखविमर्जनं
 च दक्षिणावतः प्रानीधौ येदधिप्राश्य यथादधिनक्षत्रपत्नीसंयज्ञो
 संस्थाप्य कृतेषु समिष्टयजुषा ॥ १ ॥ प्रवृत्तमवेति पुनर्मीमेत्विं
 दियं पुनरात्मादविणं ब्राह्मणं वृष्टं न यो धिस्त्या सो यथा स्नानं
 धनरयंतामिहे वेति यजमानो धिस्त्या समीक्ष्य त्रान् बंध्यायां वा
 संस्तिता यान् चिजः समीहेत उना कवी युवाना सत्यादाधर्मीणा
 सत्यस्य धर्मण स्पृती विस्तेहा विस्तेजा महा इत्यसं हिरा जेत्यनुसं

२४

यस्मिन्सामो निधनमुपयंति नमो वरुणाया निष्ठितो वरुणस्य पाहा
 इत्यशुपादमवधाय ॥१०॥ वारुणीष्टिः पौर्णमासी विकारो मे सुमे
 सोम इति वाशुमं तो तिष्ठन्पुनस्तदुत्तमं वरुणावतेहेतः सत्वं नो अने
 वम सत्वं नो अने वरुणस्य विद्वानित्यग्नी वरुणावादिनातिननिगद
 माहब्रूयादापवर्हिषः प्रयाजानुयाजौ च येन स्त्रियाव ऊरुतं येनाण
 मृशतंसुरां येनाहामन्यषिंवतं येनेमांष्टयिवीं महीयदांत दधि
 नायशस्तेन मामनिषिंवतमिति दोता न्यहंत उपेक्षिवेन च ह्युषा ॥१०३॥
 ३ याजान्यजति प्रयाजादिरनुयाजौ ताः स्विष्टकृदंता वाज्यभाजौ वा परिहायानु ३

मृहान्यरेमिमानुषइत्यागच्छत्यजमानइ होसहस्रदक्षिणेपिस्व
निषीदचित्कपविश्याहवनीत्येसमिध्वंदक्षतिदेवानांसमीदसीतिस्
वीक्ष्मीमुत्रराक्ष्मीपत्नीगार्हपत्ये॥११॥ प्रायणीययोवृदयनीयाया
व्याताविपयसोयाज्यापुरोनुवाक्यानांस्विष्टतःपरिहायपथ्यास्व
स्तिंवउर्ध्वीयजति० तृतीयंसवितारंमित्रावरुणीचवशान्नबंध्याप
यस्यावावांमित्रावरुणातस्तुवांमित्रावरुणनोमित्रावरुणेतिपुरो
नुवाक्यायुवंवस्त्राणियद्वंहिष्ठप्रबाहवेतियाज्यादहनणीयाप्रचृत्या

तो ३

नृबन्धायाः संस्त्रानान्तवेदेपत्रीवस्यतिनसृणत्पन्नबन्धायां वाचयित्वा
ग्रेणनीधीयं धिस्त्र्यं सृणतिमापोमोषधीर्हिंसीः शुगसियं दिश्र्यस्तंते
सुगृह्यत्र भक्तोक्षमनोराजं स्वरुणनोमुं वयमापोऽप्रघ्नाइतिवरु
लेतिशमानहेततोवरुणनोमुंवेतिरुदयनेस्त्रेमुपस्थायस्त्रमित्रिया
नत्रापुत्रप्रवयः संवित्युपस्तरयडुमित्रियास्तस्मै संजयोस्मांदेष्टि
यंववयं दिश्र्यइतिदक्षिणानिरुहं व्याज्यमागप्रभृतिवापयस्या
मावास्याविकासोनिगदत्तांता॥१२॥ ३ दुदुदवसायविस्त्रव्य ॥१०४

नक्षिणीकृतिं कुबोदवसानाय या यजत्याग्नेयीष्टिः पौर्णमासीविकारो
 याः पुनराधेयेताहविषः स्विष्टतश्च पंचकपालोपोनराधेयिकीष्टिः स
 स्थितायां सायमग्निहोत्रं जुहोति ॥ १३ ॥ मंद्रयावावाप्रातः सवनमुच्चै
 स्तरामाज्यात्प्रउगं मध्यमया माध्यंदिनमुच्चैस्तरां मरुचतीयानि
 केवल्यमुत्तमायाचृतीयसवनमुच्चैस्तरां वैश्वदेवादानि मारुतमुत्त
 मयावा माध्यंदिनं मंद्रयाचृतीयसवनं मध्यमया वा ॥ १४ ॥ यस्मै प्रे
 थत्यातस्यापवर्गाद्वा वं यच्छत्याहवप्रमृतिवानुवषकारात्प्रातरनु

वाके ब्रह्मामहं हयिचा वास्तोत्रप्रसवा असवप्रभृति चानुवषट्काराद
 तिप्रेषांतं श्रुत्वा वसति वरीणां परिहरणद्यस्तेऽसत्कंदतिः सस्यत्कंदे
 तिविप्रुषां होमः पुरस्तात्पवमानानां सपते चानुसर्पति मेत्रावरुणश्च
 निचित्यायां वाग्नोऽप्राणीयमाने प्रतिरथं जपति विश्वा आशादक्षिण
 तं सवीन्देवानयाति हस्त्वा हातस्य वर्मस्य मध्वपि बतमश्चिनेति
 महावीरमनुसंयत् (अश्विना वर्मपातं हर्दनिमहर्द्विनिरूतिमिः)
 तं त्रायणे नमोद्यावापयि वीज्यामिति वषट्कते (अपातामश्चिना वर्म) १०५

मनुष्यावा एषिवीअमंसतां। इहेवरातयः। सुंचित्यनुवषट्तेसमानं। न
 निर्दिष्टमिति। सामेब्रह्मकर्म॥१५॥७॥ अर्ध॥ इन्द्रो मरुत्वा सोमस्यपिब
 उ। मरुत्तो नो मरुत्तणः। मरुह्वेधमे मरुत्तवा। यर्द्धमे नंदे वा अन्वमदम्।
 अश्रूये वेत्रर्ये। शंबरहत्ये गविष्टे। अर्धं तं गुह्यापदा। परमस्यां परा
 वति। वधीहृत्रं सृजदपः। मरुतामोजसा सह। आदी ब्रह्माणि वक्ष्ये
 म्। अनाद्य एन्योजसा। ह्येवं देवेभ्योऽपुवः। मरुभिः। अथ। अथैव
 सखिभिः सह। इन्द्रो मरुत्वा इह श्रवदिह सोमस्यपिब उ। प्रेमां देवो दे

१ धिया। प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रं। प्रेमं सुन्वेतं यज १

वरुति मवतु देव्यो मानवैः। वित्रश्चित्रा निरुति निः। श्रवद्रुणा एषा वसा
गमदधोऽक्ष्वीर्यैः। रूपमनु रूपं प्रति रूपं सुरूपमिहोपोयो नमः।
एव ते त्वोक्तमवाची प्रायति। १६॥ इन्द्रो देवः सोमं पिबतु। एकजानां वीरतमः।
अरिजानां तवस्तमः। हयोऽस्मिता। एषोऽप्रेता। वज्रस्य मन्त्री। उरां नेता। उ
रां दमनी। अपां नेता। सत्त्वनां नेता। निजद्विर्देवः। उपमाति तदसना
वान्। इहो शंनो देवो बभूव। इन्द्रो देव इह श्रवदिह सोमं पिबतु। प्रेमो दे
व इति समानमथोऽक्ष्वीर्यैः। सम्राजसि स्रराजसि विराजसि राजास्य १७

निनूयस्य निनूयाः स्मवयंयं द्विभोपशृण्वते चोक्तमवाचीं द्रायेति ॥ १७ ॥
 सविता देवः सोमस्य मसूतः । हिरण्यपाणिः सुजिह्वः । सुबाहुः स्वंगुरिः ॥
 त्रिरहं नृत्प सवनः । यः प्रासुवद सुधिती । उनेजो ह्यी सवीमनि । श्रेष्ठं सावि
 त्रमा सुवां दो श्री धेनुं । वो ह्यारमनमहं । प्राशुं सति । जिह्मुरथेष्ठां । पुरं
 धियोषां । सभेयं युवानं । सविता देवः परमीमांसा विषत्पराय शंसं । इह
 श्रवदिह सोमस्य मसूतः । प्रेमां देव इति समानं ॥ १८ ॥ द्यावा एथि वी सो
 मस्य मसूतां । पिता वमाता च । धेनुश्च सप नश्च । धन्या वधिषणा च । सुरे

तसि सुउघावाशं नृश्वमयो नृश्वः। जर्जस्वतीव मयस्वतीव। घावापथिवी
 इह श्रुता मिह सोमिह सोमस्य मसतां। प्रेमं देवक इति मवतां दयाधिया। देवी २
 प्रेमं ब्रह्म प्रेमं क्षत्रं। प्रेमं सुन्वंतं यजमानमवतां। वित्रे चित्रा निरुति निः।
 श्रुतां ब्रह्मा एषा वसा गतां ॥ १९ ॥ स नवो देवाः सोमस्य मसन्। विष्टी स्व
 पसः। कर्मणि सुहस्ताः। धन्या धनिष्ठाः। शम्या शमिष्ठाः। शन्या शनिष्ठाः।
 ये धनुं विश्वजुवं विश्वरूपामतक्षन्। अतस्सिंधे तु म नव द्विश्च रूपी॥
 अरु बुधं क्षीं कनीनामदंतः। अयुं जत हरी अयुं दिवौ उप। संवसरे स्वपसो ॥ १०७ ॥

यज्ञियं भागमायन्। रुनवो देवा इह श्रवन्निह सोमस्य मसन्। प्रेमां देवा दे
 वरूतिमवन्तु। दद्याधिया। प्रेदं ब्रह्म प्रेदं हन्त्रं। प्रेमं सुन्तं तं यजमान
 मवन्तु। वित्राश्चित्रानिरूतिनि। श्रवन् ब्रह्मा एषावसागमन्। ॥२०॥ वि
 श्वे देवाः सोमस्य मसन्। विश्वे विश्वानराः। महिमहन्तः। पक्वां नाने
 मतिथीवाहनः। आस्त्राः पवतवाहसः। ये द्यां वरुणिवी वातस्पुः। अ
 पश्यच्चश्वा। ब्रह्म हन्त्रं च। बर्हिश्चावदिव। यज्ञं चोरुचां तरिहन्। वातात्मा
 नोऽग्निहताः। येऽस्य त्रय एकादशासः। त्रयश्च त्रिंशच्च। त्रयश्च त्रींशता।

श्रु१

नयन्ती च स हस्त्राः तावन्त उदरेणे। तावन्तो निवेशने। तावतीः पत्नीः। तावती
 ज्ञातिः। तावन्तो निषावः। तावन्तो रातिषावः। अतो वा देवा ह्यस्यां सः स्तुमा
 वो देवाः अविशसामा विशसायुरावृद्धिः। विश्वे देवा इह अवे निह सोमस्य
 ममसन्। प्रेमां देवा इति समानं मथोक्तं वीर्यं। नूतमसि न विषदसि वि
 नूतमसि प्रनूतमसि सदसि वल्लरस्यो जोसि न इमसि श्रवायेत्वा। वावी
 प्रायोक्तं देवेभ्यः॥ २१॥ अग्निर्वैश्वानरः सोमस्य ममसन्। विश्वेषां देवा
 नां समित्। अजस्रं देव्यं ज्योतिः। यो विश्वो मानुषी न्योदीदेत्। विष्णुः १०८

वीसुर्दिक्कतानः। अजरउषासामनीवे। आपोघां नात्याष्टिवीर्वंतारि
 हं ज्योतिषायतिर्यशनीयंसत्। अग्निर्विधानर। इहश्रवदिहसोमस्यम
 स्यत। प्रेमांदेवइतिसमानां॥२२॥ मरुतोदेवाः सोमस्यमसत्। सुष्टुनः स्वकीः।
 अर्केऽनुजो बृहदयसः। ननस्यावर्षनिर्णिजः। त्वेषासष्टिमातरः। सुत्रा
 हिरण्यवाद्यः। तवसोमंददिष्टयः। शूराअनादृष्टरथाः। मरुतोदेवा
 इहश्रवन्निहसोमस्यमसत्। प्रमांदेवइतिसमानां॥२३॥ अग्निर्जीत
 वेदाः सोमस्यमसत्। स्वनीवृश्चित्रनानुः। अप्रोषिवानुहपतिः। तिरस्तमं

सिद्धतिः॥ वृता हवन इन्द्रः॥ बकुलवर्मास्तु तय द्वा॥ प्रतीत्याशान् नृजे ताप
 शजितं॥ अग्निजात वेदो निष्कन्तमनिसह॥ अप्यस्तु॥ सुशो सुशो॥ समेधा
 र मंहसः पाहि॥ अग्निर्जात वेदा इन्द्रवदिह सोमस्य मसतु॥ प्रेमां देव इ
 तिसमानमथोच्छ्वीर्यं ते जोसि धृष्टिरसि विधृष्टिरसि मधृष्टिरसि वि
 धृतिरसि धरुणमसि धत्तमसि धयोस्याः कल्पेता वाची प्रायोच्छं देवेभ्यः॥
 ॥२४॥ अस्य मदे जरितं इन्द्रः सोमस्य मसतु॥ अस्य मदे जरितं रिशो
 हिमन्॥ अस्य मदे जरितं रिशो वृत्रमहन्॥ अस्य मदे जरितं रिशो उद्या १०९

निर

४२

॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ठ ॥ ठ ॥ सूत्रे चर्दः ॥ ॐ नव्याख्यातो गिरि शोमः प्रहतिः ॥

॥ श्रीरस्तु ॥ ठ ॥ ठ ॥ कल्याणमस्तु ॥

॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥

देवेऽन्नानिंदरा मरामदेवस्येदं पुस्तकं ॥

॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥ ठ ॥